<<Totul este posibil pentru noi>>

Totul este posibil pentru noi - de ce nu ar fi? Lumea ne-a fost încredinţată pentru ca noi să îi dăm valoare, să îi oferim din esenţa noastră febrilă, să îi dăruim unicul şi inefabilul izvor creator de emoţii, trăiri, gânduri şi idei – viaţa. Din efervescenţa acesteia noi culegem cu precauţie frumosul şi îl transpunem în fapte. Viaţa în sine este asemănătoare cu un film pe care îl urmăreşti cu sufletul la gură, al cărui scenariu îţi este străin şi pe care îl poţi doar anticipa. Noi, victimele realităţii, suntem înşişi actorii aflaţi sub imuabila stăpânire a unui regizor omniscient şi omniprezent – destinul, căruia i se supune oricine şi orice. O nouă zi – un nou orizont către cunoaştere, o nouă viziune asupra vieţii, o nouă şansă de evadare din normalitate,din banalitate, din mediocritate. Mulţi dintre noi ne aflăm la bariera dintre zona de confort, deseori anonimă, şi apogeul împlinirii noastre sufleteşti. Ceea ce lipseşte este acel pas atât de prodigios, care poate schimba absolut tot. În această sferă, se va vedea cât de bine conturate sunt temeliile universului interior al fiecărui individ. Unii vor accepta provocarea şi vor avea puterea necesară pentru a face acel pas, însă alţii vor prefera să stea deoparte, rezervaţi, captivi în propriul suflet sterp, în care o făclie infimă tinde să reînvie în splendoarea-i , însă este sortită morţii. Imaginează-te pe culmea unei stânci, menţinându-te pe vârful degetelor într-un echilibru aproape perfect. Privirile îţi coboară încet şi descoperi.... NIMIC. Absolut nimic! – oricât ai încerca să ghiceşti ce este dincolo de acel caldarâm de nori care nu îţi oferă nici cea mai mică şansă de a vedea prin el. Tu ce vei face? Vei lua aer adânc în piept, îţi vei apropia pleoapele şi vei sări? Sau te vei coborî pe călcâie şi te vei alătura din nou societăţii unui colectiv de feţe şterse, inexpresive, cu ochii plecaţi şi mâinile împreunate, ca să afli mai târziu că cel de după tine a sărit şi a descoperit o întindere de azur, dominată de valuri încreţite, sărutate de un mănunchi de lumină de culoarea chihlimbarului, în care şi-a regăsit pacea şi armonia sufletească, lăsându-şi trupul învăluit de căldura revigorantă a apei. Şi, pe urmă, ce se va întâmpla? – vei regreta toată viaţa, că nu ai profitat de prezentul de atunci şi ţi-a lipsit impulsul propriu. Alegerea este doar a ta! Însă, orice ar fi, nu uita că totul este posibil pentru tine!

Chioreanu Alexandra
clasa a IX-a C
Pagină coordonată de
prof. Codruța MUREȘAN

Interviu

Am avut bucuria unei discuţii agreabile cu doamna profesoară Rodica Mone, din această toamnă director adjunct al colegiului nostru. Cu umorul pe care i-l cunoaştem toţi cei ce o ştim de la orele de limba franceză şi de la alte activităţi, dar şi cu profunzimea gândului când a fost nevoie, a avut amabilitatea să îmi răspundă la câteva întrebări.

Marian Vasile Babici, 12 D

Marian: Când vezi mereu pe cineva, ai impresia că îl cunoşti foarte bine. De fapt, rămân multe lucruri neştiute. Ar putea părea lipsit de importanţă să ştim detalii care nu vizează direct sau strict viaţa profesională a cuiva, dar vă întreb totuşi, în numele mai multor curioşi. Ce zodie sunteţi?
Rodica Mone: Balanţă, cu o parte din calităţi şi cu mai toate defectele ei.
M: Culoarea preferată?
RM: Culorile toamnei. Poate pentru că am venit pe lume printre ele.
M: Ce hobby-uri aveţi?
RM: Îmi place să tricotez, deşi nu am mai făcut asta de multă vreme. Mai puţin surprinzător probabil, citesc, traduc, mă uit la filme. Îmi plac emisiunile culinare care au şi o poveste nu doar cratiţe şi cuţite, ador să mă plimb pe dealuri, uneori merg la pescuit, îmi plac cărţile de colorat şi desenele animate.
M: Care era visul dvs. când eraţi mică?
RM: Să am un magazin. Aveam, de fapt: mi-l aranjam pe o masă, etalam tot felul de mărunţişuri de prin casă, mai cu seamă caiete, cărţi, creioane, dar şi petale de trandafiri din grădină, nasturi, borcănele, mai ştiu eu ce!... Ce frumoasă e copilăria!... Să ştii că eu şi astăzi am o stare de bine specială când intru într-o papetărie sau librărie. E Madlena mea proustiană!
M: Şi cum aţi ajuns din magazin la catedră?
RM: Am citit cărţile pe care le etalam acolo, am scris în caietele pe care nici un client nu mi le cumpăra şi, tot aşteptând să vină cumpărătorii, mi-am spus că poate locul meu e printre oameni, nu printre obiecte.
M: Şi s-a confirmat?
RM: Eu cred că da. Simt că mi-am ales bine meseria, vin cu mare drag la liceu şi nu mă împovărează gândul că deseori trebuie să stau peste program în şcoală.
M: E, cum se spune , o a doua casă?
RM: Da, dar nu pentru numărul de ore petrecute aici, ci pentru că îmi pasă de şcoală aşa cum îmi pasă de casa mea, inclusiv şi mai cu seamă de oamenii din ea. Şi casa mea şi liceul meu au un suflet, de care şi eu trebuie să am grijă!
M: Vă consideraţi un om de succes?
RM: Mă simt un om împlinit. Bogat. În sensul acela de care vorbea Jim Rohn: „Pentru majoritatea oamenilor care probabil nu au petrecut prea mult timp gândindu-se la acest subiect, bogăţia este simplu simbolizată de un singur cuvânt: milionar. Iată un cuvânt extraordinar! Sună a succes, libertate, putere, influenţă, plăcere, posibilitate şi mărinimie. Cu siguranţă, a fi milionar nu este o imagine mintală neplăcută! De asemenea, cuvântul bogăţie include mai mult decât concepte economice. Se poate vorbi de bogăţia experienţei, de bogăţia prieteniei, de bogăţia iubirii, de bogăţia familiei şi de bogăţia culturii.”
M: Acest număr al revistei stă sub semnul multiculturalităţii. Ce înseamnă pentru dvs. multiculturalitatea?
RM: Nu m-aş lansa în hăţişul teoretic al acestei noţiuni, dar se ştie că multiculturalitatea este o trimitere evidentă la unitate în diversitate – deviza Uniunii Europene, de altfel. Eu cred că este o formă de solidarizare a identităţilor individuale. Şi mai cred că multiculturalitatea, asemenea globalizării, e în firea omului. Cu măsură, cu bun simţ, fără excese şi fără ipocrizii. E o invitaţie la toleranţă dacă ne gândim că individul se raportează la grup, la valorile acestuia, fără însă să-şi şteargă notele personale dar şi fără să le aneantizeze pe ale celorlalţi. E o regăsire nu în singurătate, ci în compania semenilor tăi.
M: Care este cea mai plăcută experienţă pe care aţi trăit-o?
RM: Îmi vine în minte un episod care, iată, ţine oarecum şi de multiculturalitate. E vorba despre stagiul BELC la care am participat în urmă cu mulţi ani deja, primul meu stagiu de formare în Franţa, patru săptămâni petrecute

la Université de Caen, în Basse Normandie. Au umat multe alte stagii, am fost de mai multe ori bursier al Statului Francez, dar acel prim stagiu a rămas pentru mine un punct de reper important. Am învăţat multe lucruri noi acolo şi am cunoscut profesori de peste tot din lumea largă, am participat la seminarii şi ateliere mixte, în sensul că în fiecare grup eram reprezentanţi ai mai multor ţări. Ideea chiar aceasta a fost: să împărtăşim din experienţa nu doar personală, a fiecărui individ, ci şi câte ceva din specificul naţional şi să vedem cum ne putem armoniza într-o cauză comună, aceea care se cheamă simplu şi firesc *educaţie*.

M: Elevii de acolo purtau uniformă?

RM: Era vară, elevii erau în vacanţă, noi ne-am desfăşurat stagiul la universitate, dar ştiu că toate şcolile din lume care ţin la un anumit standard de calitate impun uniforma şcolară. Pentru mine, uniforma ţine de normalitatea unei instituţii, exact ca echipamentul sportiv sau costumul de cosmonaut: nimeni nu merge în pijama la fotbal sau în trening în cosmos, la şcoală de ce să venim altfel decât în uniformă?...

M: Ce părere aveţi despre cei ce spun că tinerii din ziua de astăzi nu mai sunt ce-au fost cândva?

RM: Nici nu pot fi! Comparaţiile îşi au locul şi rostul lor. Dar generaţiile nu pot fi egale, identice, nu-i poţi cere unui tânăr să aibă acelaşi tip de comportament ca al părinţilor sau al bunicilor lui. S-au schimbat mult relaţiile dintre copii şi părinţi, dintre elevi şi profesori. Eu cred că astăzi sunt mai puţine bariere între generaţii, relaţionarea e mai deschisă, tinerii au mai multă cutezanţă. Esenţial e să nu se încalce limitele fireşti.

De altfel, eu cred în tineri. Cred că sunt frumoşi şi curajoşi, au de înfruntat multe provocări şi obstacole, au multe frământări şi întrebări, ale vârstei lor dar şi ale unei societăţi mai complicate decât odinioară. Mi se pare că sunt mai maturi decât eram noi la vârsta lor. Şi mai cred că tinerii se relaţionează bine cu şcoala, nu cu şcoala sunt ei în război, pentru că totuşi şcoala e cea care îi formează, le recunoaşte valoarea, evoluţia intelectuală, devenirea personală; eu cred că ei au o problemă cu lumea de dincolo de porţile şcolii, pentru că în acea lume uneori (deseori?) li se arată că poţi ajunge sus şi pe alte căi.

Şi nici nu e foarte greu să ajungi la sufletul lor, al tinerilor, dacă tu, ca adult, poţi fi onest, egal în fapte cu ceea ce afirmi şi dacă le ceri lor doar ceea ce poţi face şi tu.

M: Nu vă întreb care e cartea dvs. preferată, dar ne-aţi putea recomanda două-trei cărţi care v-au plăcut cel mai mult?

RM: Un fel de raftul Rodicăi? *Le Petit Prince*, *Bunurile vieții*, *Călătoria elefan-tului*, *La Petite Chartreuse* și tot ce mi-a mai picat în mână din acest autor, nu știu cât de cunoscut la noi, Pierre Péju. *Coajă de nucă*. Acum citesc *Peștișorul de aur*. De fapt, important e să citești, să citești cu plăcere, și să-ți asumi calitatea cărții pe care o citești, pe care o îndrăgești. Orice motiv e bun să te apuci de citit, dar totuși eu aș prefera să nu fim snobi în alegerile noastre. Să-ți îngădui să te apropii de o carte chiar dacă nu e printre cele mai grele, cele mai serioase. Eu am recitit cu mare plăcere *Pânza de păianjen*, de exemplu, și citesc cărți care vă sunt recomandate vouă la Cercul de lectură. *Absolut tot* e chiar foarte interesantă!

M: Aveţi şi un sfat pentru noi, tinerii din Colegiul Eminescu?

RM: Să vă bucuraţi de puterea tinereţii voastre, să vă construiţi de pe acum viitorul dar să nu credeţi că acum veţi lua deciziile definitive pentru ceea ce veţi fi peste ani, să-i preţuiţi pe oamenii din viaţa voastră şi să fiţi blânzi cu cei ce vă dau sfaturi: poate greşesc uneori, dar întotdeauna vă vor binele!

prof. Rodica Mone, director adjunct

„Învățătura e averea
Ce pururea o duci în gând
Și fără raza ei, puterea
E doar un colb purtat de vânt.
Învățătura-i o comoară
Ce nimeni nu ți-o poate lua.
Îți va spori podoaba rară,
Cu cât împarți mai mult din ea!”
Nicolae Tăutu

A fi dascăl e o provocare şi o misiune, un angajament asumat, un exercițiu spiritual care împlineşte destinul celor care au ales să-şi facă din această meserie rost în viață. Mărturie a dăruirii cu care profesorii colegiului nostru înţeleg să-şi împlinească misiunea stau şi distincţiile obținute de-a lungul vremii: ele te întâmpină de la intrare și te invită să le fii părtaș la experiențele, care au adus renumele colegiului eminescian.

„Şcoală Europeană”
certificat obținut de 5 ori consecutiv

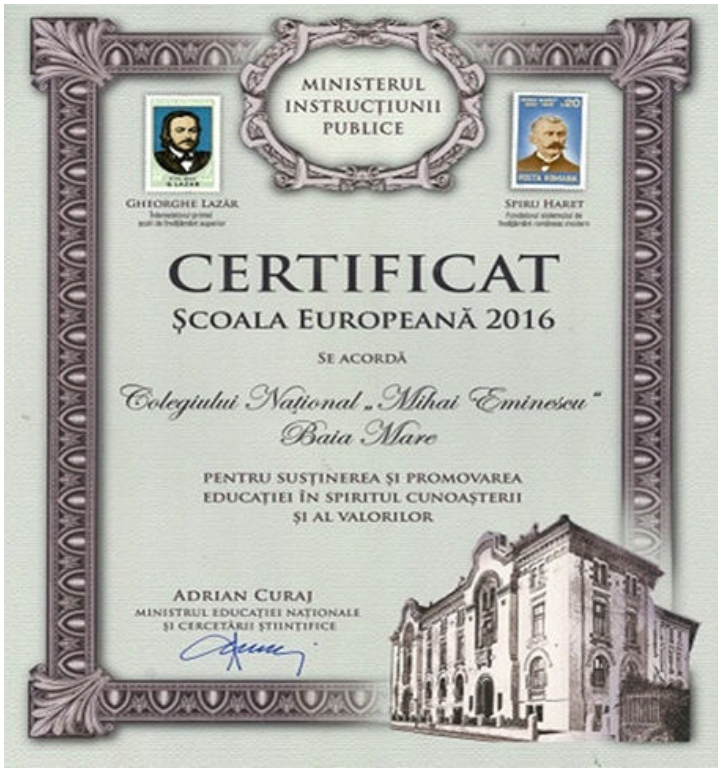

Această distincţie a fost obţinută pentru prima dată de Colegiul nostru în anul 2004, în urma participării la competiţia organizată de Ministerul Educaţiei Naţionale, sub înaltul patronaj al Comisiei Europene. Este o competiţie al cărei scop este de a evidenţia, o dată în plus, şcolile, care se remarcă în mod deosebit prin implicarea în proiecte derulate în cadrul programelor europene din domeniul educației și formării profesionale (Socrates 1996-2006, LifeLongLearning 2007-2013 şi Erasmus+ 2014-2020), precum şi prin valorizarea rezultatelor obţinute.

În scrisoarea adresată la vremea aceea Ministerului Educației Naționale, Președintele Parlamentului European, domnul Martin Schulz, precizează: „Scopul inițiativei dumneavoastră, acela de a recompensa școlile din România care participă la programele europene, este foarte apreciat.

Este mai important ca niciodată să implicăm tinerii în procesul integrării europene și să le stimulăm interesul și entuziasmul pentru Europa. În contextul viitoarelor alegeri pentru Parlamentul European, inițiativa dumneavoastră va sensibiliza publicul atât cu privire la oportunitățile, pe care Uniunea Europeană le oferă tinerilor, cât și cu privire la importanța, pe care o au acțiunile întreprinse de tineri pentru construirea Europei de mâine. Având în vedere dimensiunea europeană clară a acestui proiect, îmi face o deosebită plăcere, să acord inițiativei dumneavoastră înaltul patronaj al Parlamentului European."

Distincţia râvnită de multe şcoli româneşti le conferă acestora recunoștere și prestigiu în cadrul comunităților educaționale locale şi naţionale. Colegiul Naţional „Mihai Eminescu" Baia Mare a făcut eforturile necesare pentru menținerea titlului obținut, motiv în plus pentru creşterea interesului pentru derularea de noi și noi proiecte, ceea ce a condus la o îmbunătățire a managementului școlar și la dezvoltarea unei culturi organizaționale solide. Inițiativa Ministerului Educaţiei de a gratifica şcolile performante cu distincţia Şcoală europeană este recunoscută de instituţiile europene drept exemplu de bună practică nu doar la nivel naţional, ci şi european. S-au derulat până în prezent 12 ediţii ale competiţiei, la care au participat 1677 de şcoli din toate judeţele ţării, din care 436 au reuşit să câştige certificatul şi trofeul Şcoală europeană.

Eminescu se numără printre cei doar 7 competitori, care au dobândit de 5 ori consecutiv această prestigioasă distincţie, o performanţă, care ne-a adus **Premiul de Excelenţă** decernat în 2016 de către Institutul European din România, cu ocazia celei de-a 7-a ediţii a conferinţei organizate de instituţia amintită. Întâlnirea, derulată în Bucureşti, a reunit reprezentanţi de marcă ai mediului de afaceri şi ai clasei politice precum ambasadori ai ţărilor vecine, miniştri de externe şi secretari de stat, diferite personalităţi. Partea a doua a evenimentului a fost dedicată premierii instituţiilor de învăţământ, care au reuşit, pe parcursul ultimilor 16 ani, să acceseze importante fonduri puse la dispoziţie de Comisia Europeană cu scopul de a promova spiritual valorile europene. Este un premiu care ni s-a acordat pentru implementarea unui număr impresionant de proiecte extrașcolare finanțate prin accesarea fondurilor puse la dispoziția instituțiilor școlare de Comisia Europeană. Premiul vine să confirme faptul că,noi, Colegiul Naţional „Mihai Eminescu", înţelegem să facem educaţie într-o manieră în care utilul – respectarea programelor şcolare în vigoare – se îmbină cu plăcutul – implementarea unor proiecte naţionale şi europene, care au ca obiectiv principal implicarea activă a elevilor în contexte socio-culturale deosebite, menite să demonstreze, că elementele teoretice predate în cadrul orelor de curs au o corespondenţă directă în viaţa reală. Aceste activităţi au avut drept consecinţă creşterea motivaţiei elevilor noştri, atât pentru studiul limbilor de circulaţie internaţională, cât şi pentru celelalte materii şcolare şi i-au ajutat pe aceştia să înţeleagă faptul, că, aşa cum spunea Seneca, „Nu pentru şcoală învăţăm, ci pentru viaţă învăţăm". De altfel, aceasta este misiunea colegiului nostru.

„LabelFrancÉducation” o marcă de calitate

Distincţia „LabelFrancEducation” este atribuită unităților de învățământ, care contribuie la promovarea limbii și culturii franceze în lume, este acordată de către Ministerul Afacerilor Externe și al Dezvoltării Internaționale din Franța în urma avizului venit din partea unei comisii consultative interministeriale, compusă din reprezentanţi ai Ministerului Afecerilor Externe şi al Dezvoltării Internaţionale, ai Ministerului Educaţiei Naţionale din Franţa, ai Agenţiei pentru predarea limbii franceze în străinătate, ai Institutului Francez şi ai Misiunii laice franceze.

În septembrie 2006, a fost semnat la Bucureşti un proiect bilateral între Guvernul Republicii Franceze și Guvernul României, cu denumirea „De la învățământul bilingv către filierele universitare francofone”. Din acest proiect au făcut parte iniţial 29 de licee din România care au clase bilingve de limba franceză. Din 2010, facem parte şi noi din reţeaua liceelor, care organizează şi susţin bacalaureatul bilingv-francofon, în cadrul acestui proiect.

În acordul franco-român se precizează, că predarea francezei conform Cadrului European Comun de Referință are drept scop eliminarea barierei lingvistice pentru tinerii provenind din țări membre ale Uniunii Europene, care doresc să studieze sau să se integreze profesional în spațiul european francofon, accesul mai facil la cultura țărilor respective. Predarea limbii franceze este mai suplă și permite elevilor să-și însușească competențe în prelucrarea informațiilor dobândite la alte discipline non-lingvistice, să capete independență în conformitate cu propriile interese și să lucreze mult în echipă. Această muncă este recunoscută prin certificate românești și europene. Din 2010, de când suntem parte din această rețea, în colegiul nostru disciplinele non-lingvistice predate au fost Geografia, Istoria şi Economia.

În fiecare an, în luna noiembrie, are loc reuniunea liceelor bilingv-francofone, care fac parte din reţeaua liceelor care organizează şi susţin bacalaureatul francofon, în cadrul proiectului franco-român „De la învăţământul bilingv către filierele universitare francofone".

În acest an, pentru Colegiul Naţional „Mihai Eminescu" Baia Mare, această întâlnire de lucru a reprezentanţilor secţiilor francofone din liceele din toată ţara a adus şi bucuria decernării diplomei de excelenţă „LabelFrancEducation", o distincţie de care se bucură doar 11 unităţi şcolare din România şi 158 în întreaga lume (date valide la 30 septembrie 2016: 58 în Europa, 64 în Asia şi Africa, 30 în America de Nord şi America de Sud, 6 în Oceania).

Această gratificare este rezultatul firesc al eforturilor întregii echipe pedagogice de la filiera francofonă din Colegiul nostru de a păstra vie dorinţa elevilor de a învăţa limba franceză, de a promova excelenţa limbii franceze şi de a face din aceasta un atu în dezvoltarea lor profesională.

„LabelFrancEducation" este o marcă de calitate, care ne recompensează pasiunea cu care ne implicăm în promovarea francofoniei şi în cultivarea francofiliei. Distincţia ne-a fost înmânată de către Maguelone Orliange-Ladsous, ataşata de cooperare educativă a Ambasadei Franţei la Bucureşti, şi a lui Christophe Gigaudaut, directorul Institutului Francez din România, în prezenţa inspectorului general pentru limba franceză la Ministerul Educaţiei Naţionale şi Cercetării Ştiinţifice, Manuela-Delia Anghel.

Aparteneţa la reţeaua şcolilor *labélisées* le asigură acestora garanţia recunoaşterii ca centre de excelenţă în predarea limbii franceze. Totodată, înseamnă şi accesul privilegiat la servicii permanente de întărire a calităţii actului de predare-învăţare prin sesiuni de formare oferite profesorilor de limba franceză, sprijinirea inclusiv financiară a unor proiecte, care vizează inovaţia pedagogică, participarea managerilor unităţilor şcolare şi a. responsabililor secţiunilor francofone la seminarii internaţionale, precum şi accesul nelimitat la oferta culturală a site-urilor francofone.

Site-ul oficial al reţelei „Label Franc Éducation" (http://labelfranceducation.fr) le oferă celor, care au această distincţie în palmares, un spaţiu în care îşi pot promova instituţia, iar profesorilor de limba franceză şi de discipline non-lingvistice le pune la dispoziţie resurse pedagogice francofone, oferte de muncă şi de mobilităţi internaţionale.

Serviciul de Schimb Pedagogic al Conferinţei Miniştrilor Culturii. Colegiul Naţional „Mihai Eminescu” a încheiat în 2014 un acord de cooperare în cadrul proiectului internaţional „Schulen: Partner der Zukunft” (PASCH), după finalizarea căruia facem parte din reţeaua unităţilor supravegheate ca școli PASCH ale Agenției Centrale pentru școli din străinătate (ZfA) - „Școli: Parteneri pentru viitor”. Orientarea PASCH, prezentată şi site-ul oficial http://www.pasch-net.de/, este descrisă de patru linii directoare, care se regăsesc şi în obiectivele Colegiului nostru: perspective prin educaţie, lărgirea orizontului prin multilingvism, accesul la limbă şi educaţie şi abordarea comună a problemelor viitorului din perspectiva unei comunităţi educaţionale internaţionale.

„Schulen: Partner der Zukunft” (PASCH) O şcoală pentru viitor

Distincţia, acordată în luna octombrie 2014, recunoaşte calitatea predării limbii germane în colegiul nostru şi atestă statutul acestuia de organizator al examenelor pentru obţinerea certificatului internaţional de limba germană DSD (Das Deutsche Sprachdiplom). Placheta, care certifică acest lucru, a fost înmânată de Rolf Maruhn, consulul Germaniei la Timişoara.

PASCH – „Școlile: parteneri pentru viitor” este o inițiativă coordonată de Goethe Institut şi care reuneşte într-o reţea internaţională peste 1700 de şcoli, care colaborează cu instituţii din Germania. De asemenea, prin acest program sunt consiliate 550 de şcoli în cadrul sistemelor naţionale de educaţie din peste 100 de ţări. În anul 2008, Ministerul de Externe a lansat această iniţiativă şi a implementat-o în cooperare cu Biroul Central pentru Educaţie în Străinătate, cu Goethe Institut, cu Srviciul German de Schimb Academic DAAD şi cu

„Eea Grants” unitate în diversitate

ICELAND
LIECHTENSTEIN
NORWAY

eea grants norway grants

Aceasta este o distincţie, care atestă participarea colegiului nostru la proiectul finanţat printr-un Grant oferit de Norvegia, Islanda, Liechtenstein şi Guvernul României, „Promovarea diversităţii în cultură şi artă în cadrul patrimoniului cultural european”.
Programul este implementat de Ministerul Culturii şi Identităţii Naţionale din România, prin Unitatea de Management a Proiectului, în calitate de Operator de Program, în parteneriat cu Consiliul Artelor Norvegia (Arts Council Norway), în calitate de Partener de Program din statele donatoare, în cadrul Memorandumului de Înţelegere pentru Implementarea Mecanismului Financiar SEE 2009 – 2014. Documentarele realizate, studiile de cercetare, spoturile video (flash-mob, making-of, movie trailer, aftermovie), filme, albume, arhive digitale, cărți de bucate, cataloage, sinteze, broșuri, colecții de scenete, povești digitale, manuale pot fi vizualizate pe site-ul oficial al programului, http://eeagrants.org.

Omul Drag

Dragă omule de la catedră,

Omule, care în fiecare zi te reîntorci în același loc, de unde ai plecat în ziua precedentă, repetând lecția, pe care o spui de mulți ani fiecărei generații, fără să te plictiseşti, ci, dimpotrivă, o spui cu mai mult entuziasm și cu mai multă dăruire față de elevi, față de viitorii "stâlpi" ai acestei țări… omule drag, dascălul meu iubit, care eşti acolo să ne susții, să ne motivezi, să ne ajuți în a face cele mai potrivite alegeri, în așa fel încât să fim bine pregătiți și să fim siguri de ceea ce ne dorim de la viață, mă închin în faţa ta.

Întotdeauna am considerat, că meseria de profesor le întrece pe toate și încă de mică, profesorul pentru mine era un model suprem.

Prin simplul fapt, că tu vii la clasă în fiecare zi, îți dedici 10 minute, o jumătate de oră sau ora întreagă pentru a rezolva împreună cu noi, elevii, diversele probleme ale noastre, pot spune, că tu, omule drag, într-adevăr, ţi-ai făcut datoria de dascăl. Se spune, că menirea unui profesor nu este să creeze elevi asemeni imaginii lui, ci să ajute elevii să își creeze propria imagine, să se autodescopere prin propriile rezultate, fie că sunt bune sau mai puțin bune deoarece, prin fiecare rezultat obținut, va continua să mai pună câte o cărămidă pentru a-şi clădi viitorul.

De aceea, dragul meu om de la catedră, rămâi în ochii fiecărui elev aceeaşi lumânare, care se mistuie pe sine pentru a lumina calea altora.

O viaţă întreagă îţi voi mulţumi.
Cu drag, elevul tău

Paula Cristina SZILAGYI, clasa a XI-a
Coordonator prof. Mihaela POPAN

de la Catedră

Încă din fragedă copilărie, ne însoţeşte mitul, că e bine, corect şi sănătos să ne trezim și să ne ridicăm imediat din pat. Cu aceeaşi lipsă de chef cu care ne trezim, ne continuăm aceleaşi activităţi zilnice, pe care le punem în practică în fiecare dimineaţă, devenind parte din rutină. Şi, toate aceste lucruri, doar pentru a fi pregătiţi de drumul şi de petrecerea a aproximativ 7 ore într-o unitate de învăţământ plină ochi de oameni care, indiferent de ceea ce trăiesc lăuntric, vin în faţa noastră, încercând să mascheze, probabil, numeroase nopţi nedormite sau deseori o indispoziţie, din cauza căreia, noi elevii, ne lăsăm deseori străpunşi, şi ne abandonăm obligaţia de a fi prezenţi.

Cu toate acestea, persoanele, care ascund o viaţa personală, ca orice om normal de pe această planetă, sunt prea puţin apreciate şi privite cu seriozitate. Adesea, elevii, obişnuiesc să ignore omul, care vine şi se aşază la catedră, luând cu sine toată răbdarea din lume, pentru a mai pune o cărămidă la fundaţia educaţiei fiecărui elev. Elevii, egoişti din fire, se gândesc doar la stările lor de spirit, la absenţa chefului lor, şi preferă să judece persoana care, adultă fiind, ascunde mult mai multe probleme, decât un adolescent, pentru care banii, întreţinerea unui apartament sau salariul, de exemplu, nu reprezintă momentan o ameninţare.

Sunt şi eu elevă şi sunt conştientă, că, deseori, din cauza ingnoranţei noastre şi a comportamentului, pe care-l adoptăm uneori faţă de ei, nu le suntem suficient de recunoscători pentru faptul, că ei renunţă la ore din viaţa lor şi a familiilor lor, la necazurile proprii şi ni se dedică nouă, pentru a ne transmite din cunoştinţele lor, atât cât lăsăm noi să pătrundă. Deseori, prin felul nostru de a fi, nu primim ceea ce ei îşi doresc să ne ofere din tolba lor de cunoştinţe şi de informaţii, şi îi dezamăgim, cu indolenţa noastră.

Pe de altă parte, relaţia dintre profesor şi elev, depinde de modul în care acesta alege să transmită informaţia. În circumstanţele în care acesta vine şi se aşază la catedră şi începe să ţină un lung discurs, fără a interacţiona mai întâi cu elevii, aceştia timp de 50 de minute, nu vor face nimic altceva decât să dezvolte o anumită nuanţă de plictiseală, fără vreo urmă de compasiune faţă de un om, care vine, îşi ţine discursul şi pleacă, sau vreo urmă de interes pentru acesta, atenţia lor fiind îndreptată doar spre ceasul care li se pare, că stă în loc, raportat la numeroasele cuvinte rostite pe minut ale profesorului. Astfel, ora nu este nimic altceva, decât un compromis din ambele părţi.

În concluzie, omul drag de la catedră, în viziunea elevilor, este cu adevărat o enciclopedie din care fără prea multe cuvinte, elevii ar reuşi să reţină exact ceea ce profesorul şi-ar dori ca aceştia să ia din toată pledoaria lui de zi cu zi.. În funcţie de interesul şi de pasiunea în ceea ce priveşte informaţiile din care este alcătuită o materie, fiecare elev în parte asimilează în cantităţi diferite cunoştinţele, dar, dacă profesorul îşi doreşte ca acesta să reţină ceva din ceea el predă, atunci, cu siguranţă, va găsi modalităţi infinite de a suscita-i curiozitatea, făcând ca fiecare oră de curs să devină lecţie în adevăratul sens al cuvântului.

Lorena GHIŞE, clasa a XI-a D
Coordonator prof. Mihaela POPAN

Omul Drag

Mi-aduc aminte cu melancolie
Clipe sublime din copilărie
Spre şcoală când pasul grăbeam
Om drag la catedră găseam.

Şi-atâta atitudine și stil…
Şi tot ce ne spunea
Mi se părea util
Căci eu creşteam...

Omule drag de la catedră,
Mi-ai deschis inima şi mintea
M-ai luminat clipă de clipă,
M-ai învăţat să-mi înfrunt frica.

Veni-va ziua-n care în care îţi voi mulţumi,
Iar tu vei fi atât de împlinit,
Şi vei fi mândru la a ei aflare,
Că dascăl ca şi tine-am devenit.

Mădălina PETRUŞ, clasa a XI-a D
Coordonator prof. Mihaela POPAN

de la Catedră

Omul de la catedră…e omul drag din viața ta. Fiind ca o a doua casă, școala, timp de doisprezece ani, prin intermediul profesorilor ajunge să ne influențeze într-un fel sau altul existenţ. Profesorul ajunge să-ți predea mai mult decât informații din domeniul în care e instruit, ajunge să-ți predea o lecții de viață. Prin faptul, că e prezent, acum în fața ta, înseamnă, că are ceva de spus. Cel de-al doilea părinte, cum îmi place mie să spun, transmite dincolo de noţiunile ştiiţifice, diferite stări, emoții, trăiri. Deoarece este ca un părinte, acesta îndeplinește diverse roluri: e cel, care te readuce cu picioarele pe pământ, când vede, că începi să-ți iei zborul, e cel, care te mustră, cu scopul de a te motiva, e cel, care îți dovedește că toate cunoștințele tale reprezintă mai mult decât echivalentul unei note mici, pe care ai luat-o, ești mai mult decât un om care reține, ești un om, care a înțeles.

Sunt de părere că, de cele mai multe ori, profesorii ar putea înlocui cu succes meseria de cadru didactic cu aceea de psiholog. Aceștia mereu citesc pe chipul nostru, când ceva este în neregulă, când ascundem ceva sau când ceva ne apasă și ne întristează, iar, mai mult decât atât, ei știu să decripteze problema, să o reasambleze și să ne dea cele mai bune soluţii. Acest om drag îți face zilele mai bună prin însăși prezența sa. '"Catedra" e locul de pelerinaj, iar "omul drag" reprezintă, de multe ori, oxigenul de care avem nevoie. Să nu uităm totuşi, că şi profesorul este tot om, trecând și el prin unele momente grele, iar noi, elevii, avem datoria de a-l sprijini, de a-i face mai plăcute momentele petrecute împreună, transmiţându-i pozitivitate, dar şi siguranţa, că ceea ce face zi de zi semnifică, de fapt, construirea viitorului nostru. Diferența dintre banca elevului și catedra profesorului o face experiența. La rândul nostru, noi, elevii, vom urca pe treptele vieții, ajungând să fim, poate, profesori altor elevi, indiferent de domeniul, pe care îl vom practica.

Profesorii sunt cei mai bogați oameni, deoarece prin mâinile lor trec atâtea destine, având posibilitatea de a le oferi o bucățică din învățătura lor și de a urmări evoluția fiecăruia în parte. Cu alte cuvinte, elevul, cu tot ceea ce a făcut pentru el, este zestrea profesorului.

Ioana PETRUŞ, clasa a XII-a
Coordonator prof. Mihaela POPAN

Impresii

Excursia la Sibiu organizată de doamnele noastre profesoare a fost foarte frumoasă, o evadare din spaţiul în care se desfăşoară rutina noastră zilnică şi o ocazie de a afla mai multe informaţii. Mi-a plăcut în mod deosebit prezenţa domnului profesor de geografie din Sibiu, care ne-a expus într-o manieră succintă cele mai elementare informaţii despre acel oraş special.

Bineînţeles, că şi popasul în Alba Iulia a fost într-un scop educativ, deoarece ni s-a prezentat cetatea. Acolo, mi-a plăcut faptul, că utilul (informaţia) se deducea şi mai mult s-a promovat plăcutul (au existat un fel de motociclete cu care unii s-au dat). Vremea nu a fost însă prea favorabilă.

În Sibiu, ne-am cazat la pensiunea „Gast Hoff Sara", unde, chiar dacă s-au ivit unele inconvenienţe, am reuşit să creăm un mediu propice pentru acea noapte, pe care urma să o petrecem acolo.

Vizitând Sibiul, domnul profesor de geografie ne-a ghidat prin piaţa mare, piaţa mică, pe la biserica maghiarilor şi pe la cea catolică, la un turn în care s-a urcat, la mall-ul Sibiului şi într-un pub. Surpriza cea mai mare a fost când, sub pretextul că vom vizita o sală de lectură,

din excursie

am intrat în acel pub.

A doua zi, ne-am plimbat din nou prin piaţa mare, apoi la „Galeria de Artă”, am luat prânzul la „Super Mama” şi ne-am îndreptat spre muzeul Astra, cel mai mare muzeu al satului din România. Acolo, m-am simţit cel mai bine. Natura era surprinsă în cea mai frumoasă ipostază, chiar şi vremea ne era prietenă. Am observat, şi ni s-a şi zis, că multe case din acest muzeu sunt din Maramureş şi, că, cei care au ajutat la reconstruirea lor, erau maramureşeni. Domnul profesor de geografie a subliniat faptul, că sibienii apreciază foarte mult maramureşenii.

După ce ne-am luat la revedere de la domnul profesor, ne-am reîntors acasă şi am poposit la un mall din Cluj, pentru o nouă sesiune de shopping. Apoi, am pornit spre casă.

A fost, o excursie bine gândită şi foarte educativă. Am rămas cu multe informaţii dspre Sibiu şi despre împrejurimi. După părerea mea, astfel de excursii ar mai trebui organizate, mai ales, dacă există profesori sau persoane voluntare, care să ghideze grupul prin oraşe.

Alexandra Moldovan,
Clasa a XII-a C

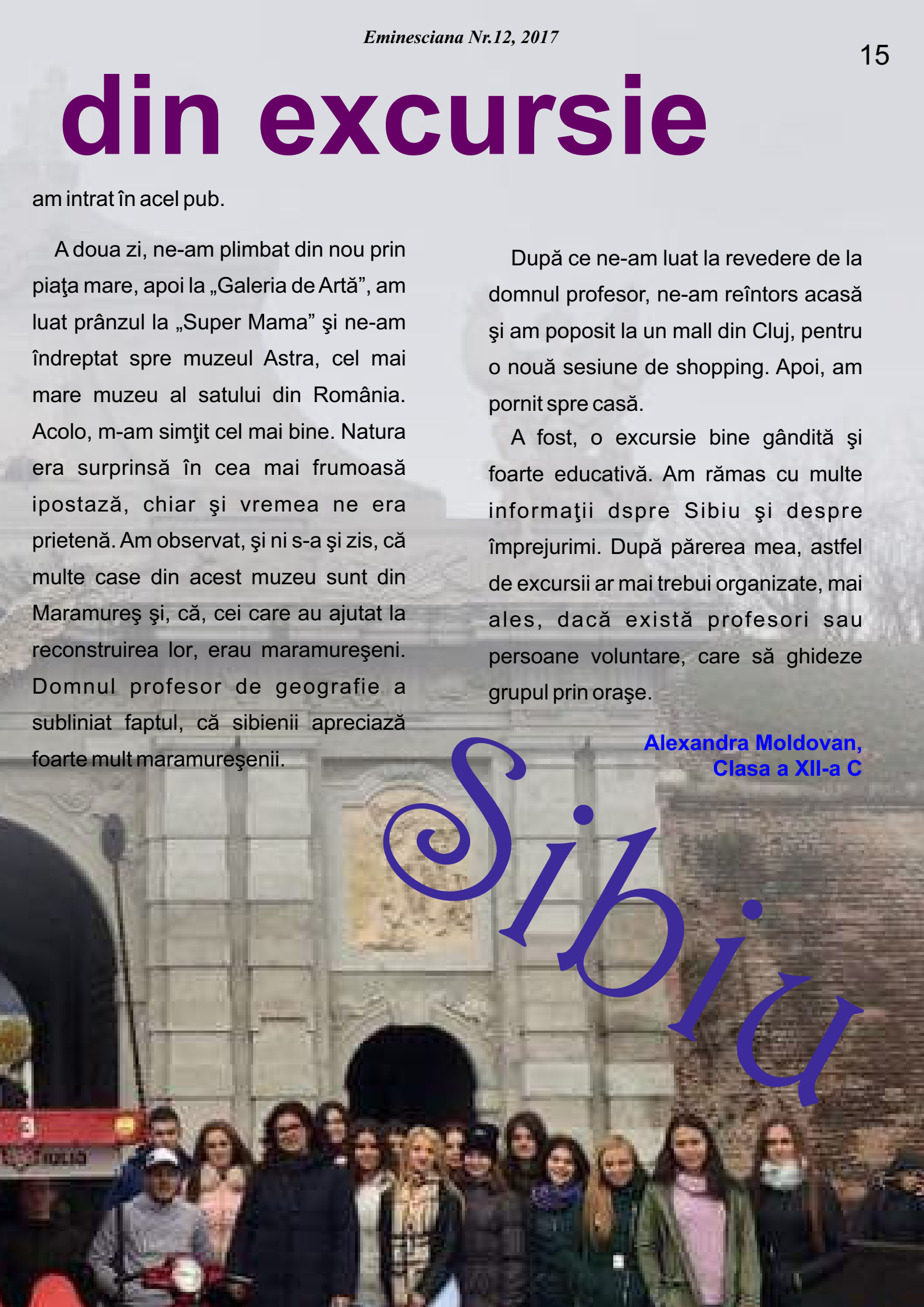

Caligrafie

Caligrafie "la puterea a șasea", la Colegiul Național Mihai Eminescu!

Felicitări participantelor la Concursul Național de Caligrafie, ediția I, Decembrie 2016.

prof. Mihaela Popan

Sileam Ștefania clasa a IX-a F

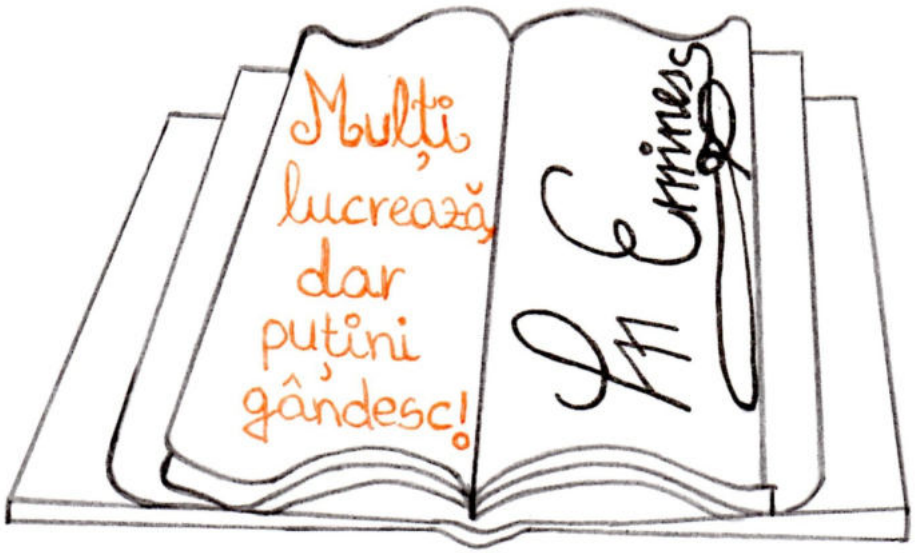

„Tâlharului celui bun (Luca 23,40-43), Domnul îi răsplătește mărinimia, extraordinara capacitate de a ieși din sine (conform îndemnului Său însuși): pe cruce fiind și îndurând chinuri atroce, tâlharul mai găsește răgazul, răbdarea și puterea de a lua apărarea altuia, de a-l certa pe tâlharul cel rău, de a-și recunoaște vinovăția și de a cere ajutorul Nevinovatului. Se mărturisește, se smerește, își dovedește părtășia la durerea aproapelui. Răsplata e proporțională cu altruismul manifestat: i se făgăduiește, pentru aceeași zi, raiul."

Paula Cristina Silagyi, clasa a XI-a D
Coorodnator: prof. Mihaela Popan

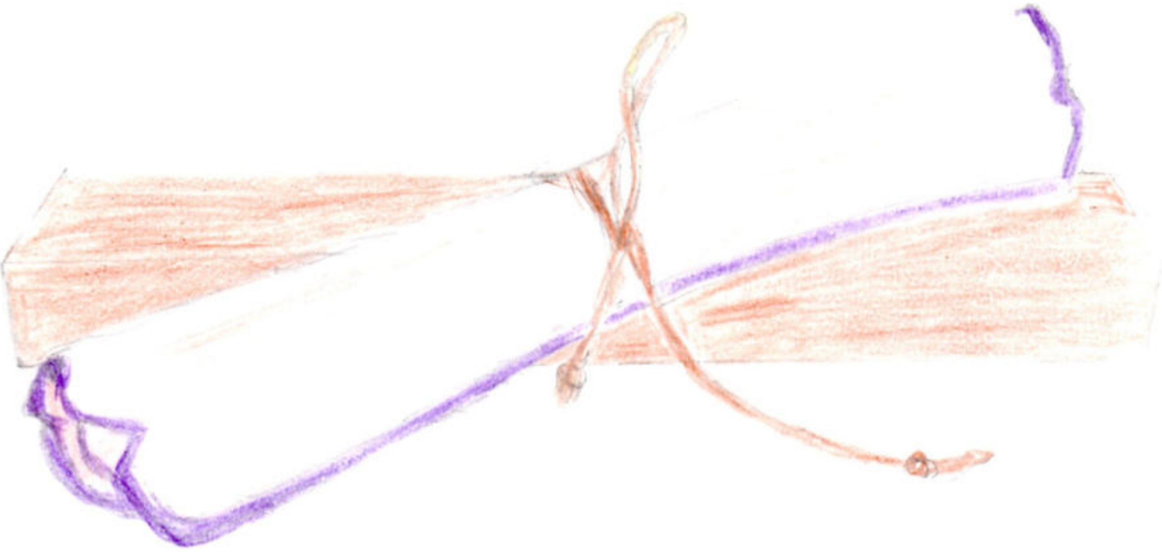

Și formidabila iluzie continua, omul nefiind totuși un iluzionist, un guru cum erau și sunt și acum destui, ci un iluminat lucid, cunoscător admirabil al naturii umane și a moravurilor lumii în care trăia. Nu-i cruța pe ascultători. „Sunteți bogați, le zicea, aveți un cont în bancă, terenuri și acțiuni, case și mașini și totuși nu sunteți mulțumiți, simțiți golul vieții, temerea obscură că asta nu e totul, că esența vieții vă scapă. Ce este de făcut? Un mare război ne amenință și sunteți dezarmați împotriva lui, neputincioși..."

Ioana Hurezeanu, clasa a XII-a A
Coordonator: prof. Mihaela Popan

Decembre

Te uită cum ninge decembre,
Spre geamuri, iubito, privește
Mai spune s-aducă jăratec
Și focul s-aud cum trosnește.
Și mână fotoliul spre sobă,
La horn să ascult vijelia,
Sau zilele mele - totuna -
Aș vrea să le-nvăț simfonia.
Mai spune s-aducă și ceaiul,
Și vino și tu mai aproape
Ce cald e aicea la tine
Și toate din casă mi-s sfinte, -
Te uită cum ninge decembre...
Nu râde... citește-nainte.
E ziuă și ce întuneric...
Mai spune s-aducă și lampa -
Te uită, zăpada-i cât gardul,
Și-a prins promoroacă și clampa.
Eu nu mă mai duc azi acasă...
Potop e-napoi și-nainte,
Te uită cum ninge decembre,
Nu râde, citește-nainte.

pagina 16.

Mircea Eliade

– „Maitreyi”

Ne priveam fix, fermecați, stăpâniți de același fluid suprafiresc de dulce, incapabili să ne împotrivim, să ne scuturăm de farmec, deșteptându-ne. Mi-e greu să descriu emoția. O fericire calmă și în același timp violentă, în fața căreia sufletul nu opunea nicio rezistență; o beatitudine a simțurilor care depășea senzualitatea, ca și cum ar fi participat la o fericire cerească, la o stare de har. La început, starea se susținea numai prin priviri. Apoi am început să ne atingem mâinile, fără a ne despărți totuși ochii. Strângeri barbare, mângâieri de devot. Nu urmat, firesc, sărutările pe mâini.

Era atât de pierdută...

Alexandra Chioreanu, clasa a IX-a C
Coordonator: prof. Codruța Mureșan

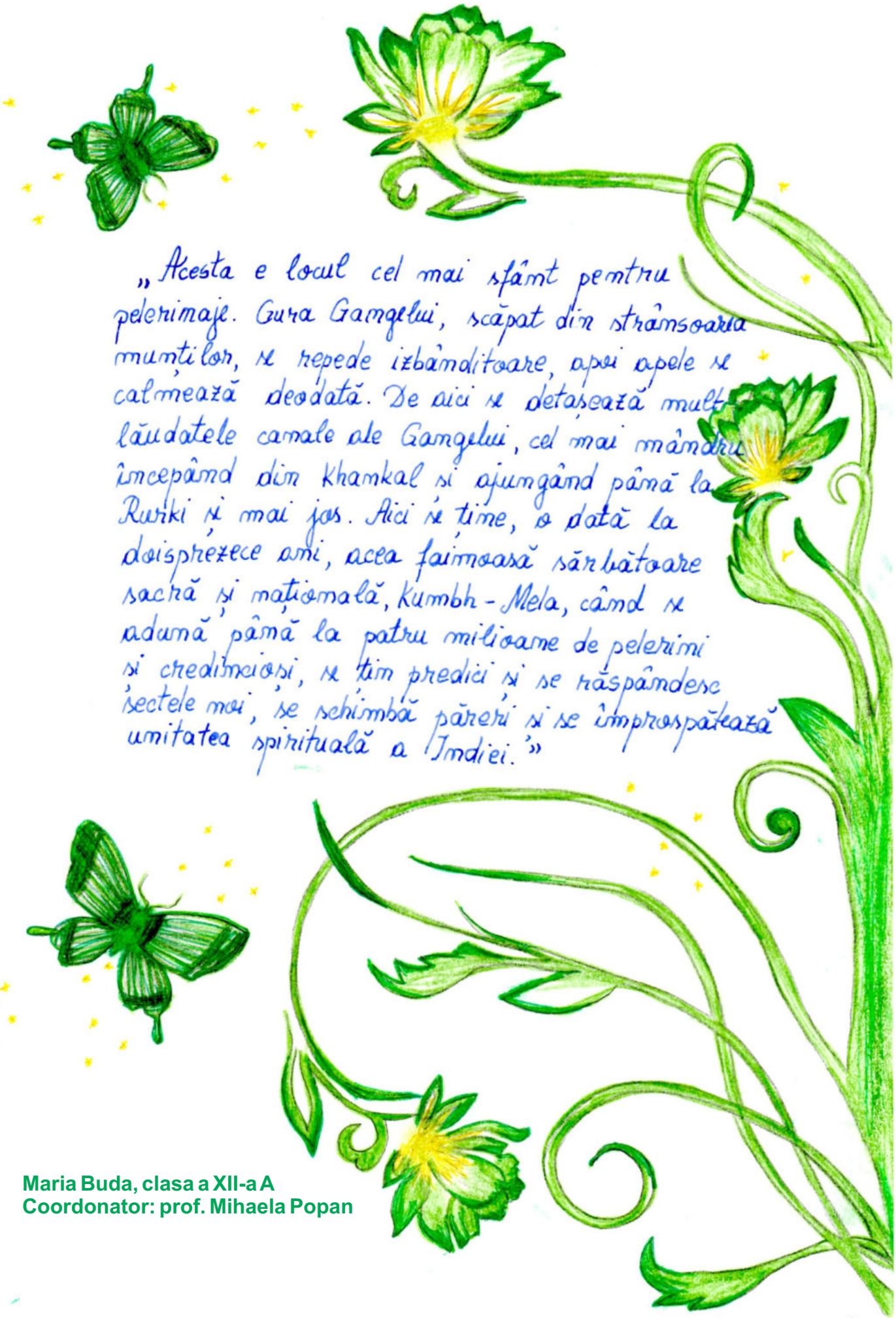

Maria Buda, clasa a XII-a A
Coordonator: prof. Mihaela Popan

Teotihuacan

Acestea sunt singurele "rămășițe întregi", încă intacte, ale unei metropole ce datează din antichitate,lăsate în urmă de o civilizație, care s-a ivit din nimic și a ajuns ulterior să stăpânească un întreg continent, pentru ca apoi să dispară. Aceste piramide ascund secretele unui paradis pierdut, cu o ascensiune uluitoare, dar și un declin istoric. Care să fi fost motivul, pentru care o întreagă civilizație a abandonat tot ceea ce a construit?

După secole de tăcere,Piramidele de la Teotihuacan ne spun povestea lor. Pe vremea, când se sacrificau oameni ca jertfă pentru zei, printre poporul aztec circulau zvonuri și legende despre un oraș pierdut,un tărâm liniștit construit de zei și uitat de lume. Iar, într-o zi, zvonurile au devenit realitate. Aztecii au descoperit un oraș al piramidelor,parcă venit dintr-o altă lume și un alt timp, considerându-l un loc sacru.De aici și denumirea de Teotihuacan, respectiv "Lăcașul zeilor". O întreagă grupare de clădiri și alei din piatră perfect construite ce reprezentau un areal mai vast decât toată Roma Imperială la un loc. Aleea principală a fost denumită "Calea Morții",iar cele două piramide uriașe au fost denumite "Piramida Soarelui",respectiv "Piramida Lunii".

Începând de atunci,pelerini din toate părțile veneau sa vadă orașul minune. După ani și ani de stat în ceață și mistere,arheologii din zilele noastre, încercând să afle, cum a fost creat acest oraș și de către cine,au făcut o descoperire care a uimit o lume întreagă: sub Piramida Lunii mai sunt alte șapte piramide,deci aceasta nu este o singură piramidă,ci de fapt sunt șapte. Arheologii intenționează să continue săpăturile,sperând să găsească un mormânt regal,astfel,un potential conducator al Teotihuacanului.Se crede ca aceste piramide înseamnă putere absolută si au fost construite pentru a arăta măreția zeilor,dar există dovezi cum, că acestea au alt scop.Sub Piramida Soarelui s-a descoperit o peșteră care se extinde de la

Piramidele Morții”

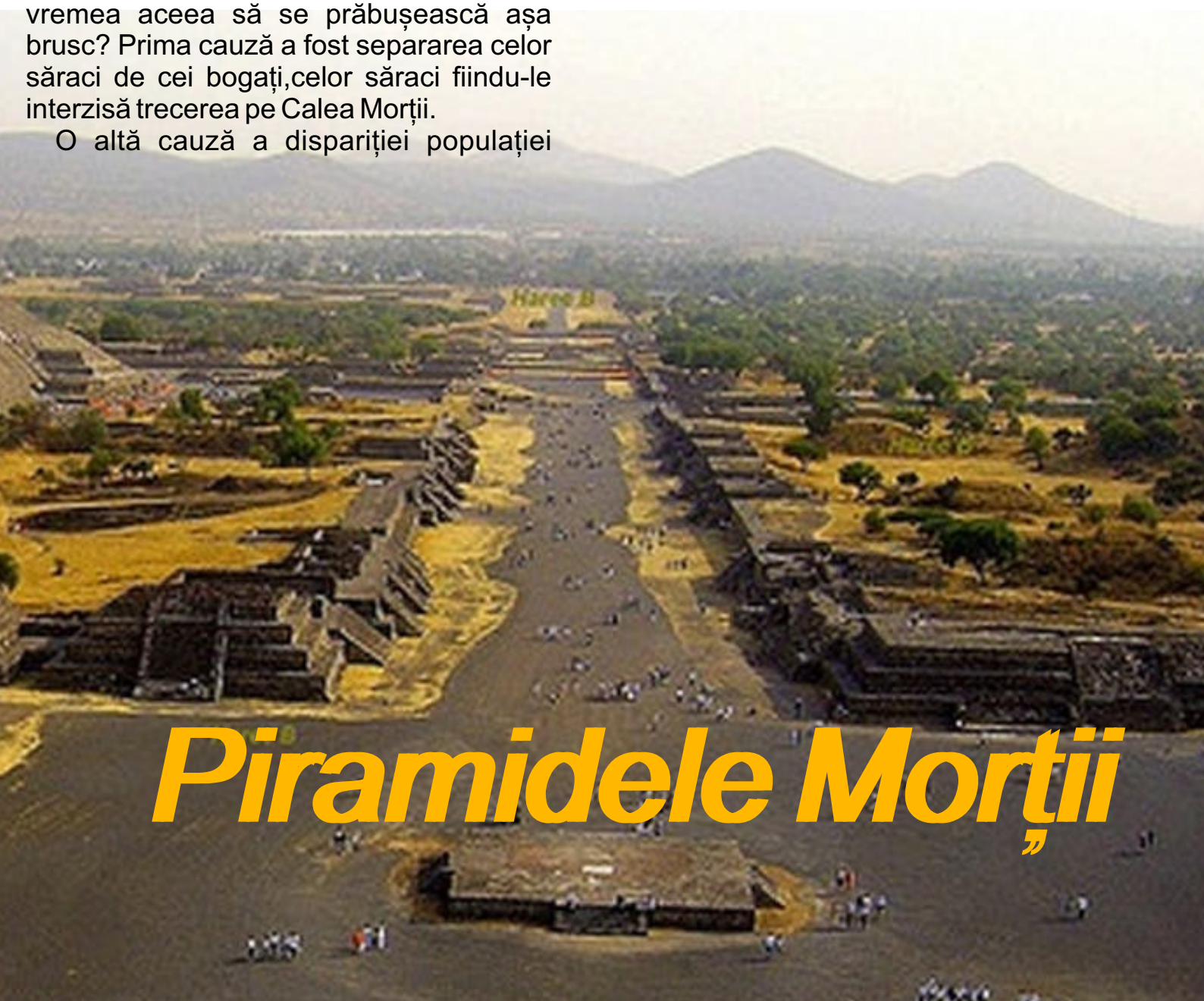

intrare până în inima piramidei.
Cercetătorii spun, că această peșteră a fost atât de sfântă,încât Piramida Soarelui a fost construită pe post de boltă pentru a proteja peștera. Nu după mult timp,un arheolog renumit a făcut o nouă descoperire tulburătoare în interiorul Piramidei Lunii: oase umane împrăștiate haotic,ivindu-se din pământ,schelete decapitate cu brațele legate la spate. Acestea dovedesc, că Lăcașul Zeilor nu era un loc așa de pașnic, cum se credea. Se spune, că cetățenii orașului hrăneau zeii cu sângele oamenilor pentru ca aceștia să țină Teotihuacanul prosper. Dar, la apogeul acestuia,ceva nu a mai mers. Zeii au trădat locuitorii, iar ceea ce exista în oraș avea să fie distrus pentru totdeauna. Cum a reușit un loc așa de renumit la vremea aceea să se prăbușească așa brusc? Prima cauză a fost separarea celor săraci de cei bogați,celor săraci fiindu-le interzisă trecerea pe Calea Morții.

O altă cauză a dispariției populației Teotihuacanului a fost seceta. Preoții au început chiar să ucidă bebeluși, crezând că, lacrimile acestora vor aduce ploaia. Dar, cauza reală a distrugerii orașului a fost incendierea premeditată a acestuia în timpul unui ritual sacru. Se spune, că preoții au fost cei, care au incendiat acest oraș,lăsând zeilor un ultim mesaj: ”Teotihuacan a murit!”.

În concluzie,Teotihuacan rămâne în istorie ca și paradisul misterului, dar, totodată, și ca orașul care s-a autodistrus.

Câmpan Diana - clasa a IX C
Coordonator:prof. dr. Ileana Vasilescu

Locurile misterioase trezesc curiozitatea, intrigă, atrag, fascinează,

Triunghiul Bermudelor

Triunghiul Bermudelor, cunoscut și sub numele de "Triunghiul Diavolului", este o zonă aproximativ triunghiulară ca formă, cu cele trei colțuri localizate de Insulele Bermude, Porto Rico și Fort Lauderdale Florida în Oceanul Atlantic. Suprafața cuprinsă este de circa 1.2 milioane km². Există unele speculații cum că în această regiune se întâmplă foarte des fenomene paranormale, cum ar fi: dispariții ale unui număr mare de vase și aparate de zbor, activități paranormale în care legile fizicii sunt date peste cap, puse inclusiv pe seama ființelor extraterestre.

Triunghiul, mai amănunțit, cuprinde un coridor al Atlanticului de nord, care se întinde de la Insulele din Caraibe de-a lungul coastei Nord-Americane până la statele Carolina de Nord și de Sud. Pentru a profita de vânturile prielnice, corăbiile în drum spre Europa (după descoperirea Americii) continuau spre nord până în dreptul Carolinelor, înainte de a se întoarce spre est pentru a trece Atlanticul. Acest obicei a continuat și după inventarea motoarelor cu ardere internă, ceea ce înseamnă, că majoritatea traficului maritim din Atlanticul de nord traversa (și încă traversează) zona Triunghiului.

Curentul Golfului (Gulf Stream), este o zonă de condiții meteo volatile,ce trece prin Triunghi în timp ce iese din Marea Caraibelor. Traficul maritim dens și vremea nefavorabilă au dus inevitabil la rătăcirea sau pierderea fără urmă a vaselor în timpul furtunilor, mai ales înainte de dezvoltarea tehnologiilor de telecomunicație, a radarului și a comunicării prin satelit. Câte un vas se mai scufundă încă, însă, rareori fără urmă.

Speculațiile au aparut atunci cand Cristofor Columb a menționat animale ciudate văzute în zona triunghiului Bermudelor. Columb va scrie că la un moment dat, că el și echipajul său au văzut "lumini ciudate dansând la orizont". Cu o altă ocazie tot ei au observat ceea ce a fost un meteor căzând. De aici apărând ideile, că Triunghiul Bermudelor este vizitat de ființe extraterestre.

Câmpan Diana - clasa IX C
Coordonator:prof. dr.Ileana Vasilescu

în ciuda faptului că ştiinţa „explică" inexplicabilul. Oricum „suntem cu toţii praf de stele".

Ileana Vasilescu

VALEA MORŢII

Aflată în Sud-Estul lanţului muntos Sierra Nevada, Valea Morţii este fundul unui fost ocean.

Se afla la 85,5 metri sub nivelul mării și are o lungime de 120 de kilometri. În interiorul ei s-au înregistrat cele mai ridicate temperaturi de pe continentul american, respectiv o temperatură medie de +56,7(aceasta este a doua cea mai ridicată medie la nivel global).

În urmă cu aproximativ 10000 de ani, aici era o oază plină de lacuri și de verdeaţă.

În 1850 s-a descoperit aici aur și argint, iar în 1880 borax.

Dar toate aceste aspecte sunt eclipsate de pietrele, care se mișcă. Da, se mișcă, cu toate că unele dintre ele au sute de kilograme. Urmele lăsate de ele sunt drepte sau în zig-zag. Iarna, ele se deplasează și cu 2-6 metri pe minut.

Acest fenomen a fost atribuit extratereștrilor, forţelor magnetice misterioase sau unor creaturi necunoscute, care sălășluiesc în deșert.

O primă explicaţie ştiinţifica a fost oferită de George M. Stanley în 1955. Acesta afirma, că apa înghețată permite vântului să impingă pietrele.

În 1976, Robert Sharp și Dwight Carey au afirmat, că urmele lăsate de pietre nu sunt identice, deoarece ele nu "călătoresc" simultan.

În 1995, John Reid spunea, că, în timpul uraganelor, gheaţa se fragmen-tează, astfel deplasând bolovanii.

Paula Messima afirmă, că, în urma ploilor, lutul din munţii care împrej-muiesc Valea Morţii, acoperă pietrele, permiţându-le să se deplaseze. Ea a studiat imaginile colectate de sateliți pentru a ajunge la această concluzie. Comform acestei teorii, pietre se deplasează cu 2 metri pe secundă.

Richard și James Norris au desco-perit, în 2013 adevărul despre Valea Morţii.

Cei doi fraţi afirmă, că acest fenomen este rar, deoarece, pentru a se produce, are nevoie de condiții speciale.

În primul rând, trebuie să existe ploaie și temperaturi negative, iar apoi temperatura trebuie să crească brusc, pentru ca gheaţa să se topească. Apoi, trebuie să existe vânt suficient de puternic pentru a împinge bolovanii. Intrigant este faptul, că, în aceleași condiții fizico-geografice, se manifestă fenomene diferite.

Câmpan Diana IX C

Coordonator: prof. dr.Ileana Vasilescu

India

India antică ocupă teritoriul numit subcontinentul indian, iar pe acest teritoriu există astăzi patru state : Republica India, Pakistanul, Sri-Lanka (Ceylon) şi Bangladesh. Pe acest subcontinent, cu o istorie furtunoasă şi un număr mare de locuitori, au înflorit şi au decăzut imperii, s-au născut mari religii, însă cultura indiană şi-a păstrat mereu caracterul ei specific.

Chiar şi în India zilelor noastre, religia înseamnă totul, fiind parte integrantă din istoria, artele și monumentele sale. Majoritatea indienilor practică hinduismul, iar din hinduism s-au născut budismul, jainismul și sikhismul. În prezent, în jur de 820 milioane de locuitori din India sunt hinduși, adică aproape 82% din totalul populaţiei,însă, în ciuda acestui fapt, este o religie interpretabilă și greu de înțeles, deoarece nu are un text sacru, nicio dogmă, şi niciun profet.

Amprenta religiei poate fi observată şi în structura socială a Indiei, deoarece la sfârşitul mileniului II- începutul mileniului I î. Ch. se cristalizează sistemul castelor, păstrat pînă azi, în ciuda faptului, că guvernele Indiei au încercat în mod repetat, să elimine barierele sociale tradiţionale cu dărîmarea barierelor sociale vechi. Castele sunt grupuri închise, formate din persoane, care au aceeaşi origine, respectiv aceleaşi ocupaţii cu drepturi şi obligaţii strict precizate. Apartenenţa la o castă este dată de naştere, iar trecerea de la o castă la alta, era practic imposibilă.

Societatea ariană timpurie se diviza în patru clase sociale sau caste (varna- culoarea pielii): prima castă sau varna brahmanilor- era alcătuită de preoţi, a doua castă sau varna kşatrya – de luptători, a treia castă sau varna vaisya - meşteşugari şi comercianţi, iar a patra castă sau varna şudra- slugile – acestea fiind obligate să servească cu smerenie celelalte trei varne. „Intangibili" sau „paria" se numeau cei, care nu făceau parte din nicio castă, iar privarea lor de drepturi era mai accentuată decît a slugilor.

Atât în Antichitate, dar şi în prezent, capul familiei avea putere nelimitată în India, puterea fiind transmisă primului născut la decesul acestuia, iar un obicei destul de frecvent întâlnit a fost sinuciderea văduvei, aceasta fiind considerată vinovată de longevitate.

India peninsulară este formată dintr-un podiș vechi, Podișul Deccan, care este semideșert și mărginită de Gații de Vest și Gații de Est, iar în partea de nord se află Munții Himalaya. Gangele, înainte de toate, este râul Indiei; este considerat sacru de către hinduși și venerat sub forma personificată a zeiței Ganga. Fluviul prezintă importanţă şi din punct de vedere istoric: multe din fostele capitale provinciale sau imperiale: (Patliputra, Kannauj, Kara, Allahabad, Murshidabad, Baharampur și Calcutta) s-au situat pe malurile sale. În prezent, New Delhi este capitala politică și administrativă a Indiei încă din anul 1911, oraşul fiind distrus și reconstruit de 11 ori, şi este unul dintre cele mai vechi orașe din lume, alături de Ierusalim, Byblos, Damasc sau Varanasi. Timp de vreo 200 de ani, a fost și un fel de capitală neoficială a Imperiului Mughal, păstrându-se astfel, urme şi minuni de arhitectură, care fac din Delhi un oraş delirant.

lumini și umbre

În cultura indiană, aproape în fiecare zi a anului, are loc un festival datorită miilor de zeităţi, care trebuie venerate şi amintite, utilizându-se foarte multe elemente simbol.

Una dintre cele mai importante sărbători din India este Sărbătoarea Holi, o sărbătoare a culorii, serbată în timpul primăverii. În prima noapte, zeiţa cea rea, numită Holika este arsă simbolic, iar în ziua următoare, petrecăreţii aruncă pudră colorată unul asupra altuia.

Dansul indian clasic este,de fapt, un dans în varianta indiană a stilului chinezesc Ying si Yang. Sari-ul (sau saree), un alt element simbol, este veşmântul tradiţional al indiencelor, care poate fi alcătuit dintr-o singură piesă, tip rochie, sau din două, gen pantaloni şi tunică. Este important de reţinut faptul, că este singurul costum din lume care nu se coase.

În cultura indiană, Bindi simbolizează „al treilea ochi" sau „ochiul magic", însă pentru societate, el vesteşte faptul, că purtătoarea lui este o femeie căsătorită, având acelaşi rol ca şi verigheta.

Locuitorii din India umblă întotdeauna desculţi în casă, însă încălţămintea se lasă întotdeauna la uşă atunci când se intră intr-un templu hindus.

În India vacile sunt sacre, ele sunt considerate ca fiind aducătoare de noroc şi belsug şi sunt percepute asemenea unor zei, fiind simbolul viu al Mamei Pământ.

În ceea ce priveşte mâncarea tradiţională indiană, aceasta este foarte condimentată şi colorată. Alimentele, care se întâlnesc, de obicei, la o masă sunt iaurt cu condimente, orez cu castane, brânza de oaie…. Pâinea este o lipie, făcută după reţeta tradiţională. La o masă a indienilor nu veţi folosi tacâmuri, iar mâncarea se serveşte cu mâna dreaptă.

Rabindranath Tagore, un mare poet al Indiei, spunea despre conaţionalii săi, că „se nasc în stradă, mor în stradă, dar trăiesc fericiţi". Cu siguranţă India este o lume a discrepanțelor sociale, însă cultura, pe care o are, este de invidiat și face din indieni o entitate. În concluzie, India este o ţară, care trebuie şi merită vizitată.

Șuteu Oana Emanuela Clasa a X a F

Prof. coordonator Sarkozi Gizella

Momentul de știință

Triunghiul lui Pascal

Profesor Coordonator: Daniela Ciolte

Triunghiul poartă numele celebrului matematician francez Blaise Pascal (19 iunie 1623 – 19 august 1662) deoarece el a fost prima persoană, care a descoperit importanţa tuturor modelelor din componenţa acestuia. Triunghiul lui Pascal este o formă geometrică în alcătuirea căreia se folosesc coeficienţi binominali.

Suma rândurilor

Suma numerelor ce formează fiecare rând al triunghiului va fi egal cu dublul sumei rândului precedent, reprezentând astfel puterile lui 2. Adică:

$$1 = 2^0$$

$$1 + 1 = 2 = 2^1$$

$$1 + 2 + 1 = 4 = 2^2$$

$$1 + 3 + 3 + 1 = 8 = 2^3$$

$$1 + 4 + 6 + 4 + 1 = 16 = 2^4$$

Puterile lui 11

Dacă considerăm fiecare rând a fi un singur număr, atunci acesta va reprezenta puterile lui 11. De la rândul al cincilea încolo, unde vom avea numere formate din mai multe cifre, vom aduna numărul de pe poziţia precedentă cu prima cifră a numărului şi tot aşa până când acestea se termină. Exemplu:

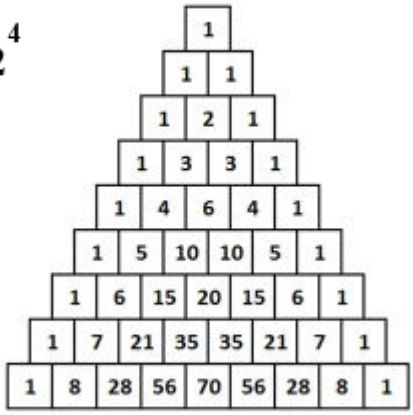

$$1 = 11^0$$

$$11 = 11^1$$

$$121 = 11^2$$

$$1331 = 11^3$$

$$14641 = 11^4 \ldots$$

Diagonale

Prima diagonală a triunghiului conţine numai numărul 1. A două diagonală este reprezentată de numerele naturale pozitive în ordine crescătoare, a treia diagonală conţine numerele triunghiulare, a patra diagonală conţine numerele tetraedre care sunt date de formula n(n+1)(n+2)/3!, iar următoarea diagonală este reprezentată de numerele pentatope, ce sunt date de formula n(n+1)(n+2)(n+3)/4!.

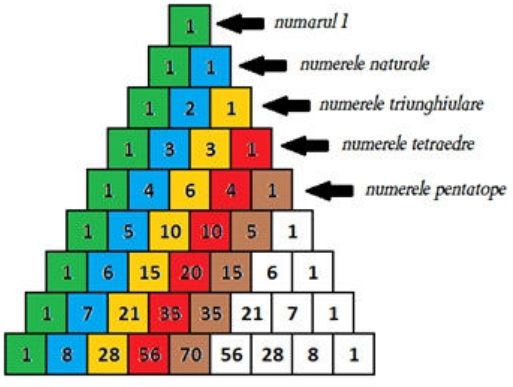

Numere pare şi impare

Dacă colorăm cu o culoare numerele pare şi cu altă culoare pe cele impare din triunghi, vom ajunge la un model identic cu cel al triunghiului Sierpinski.

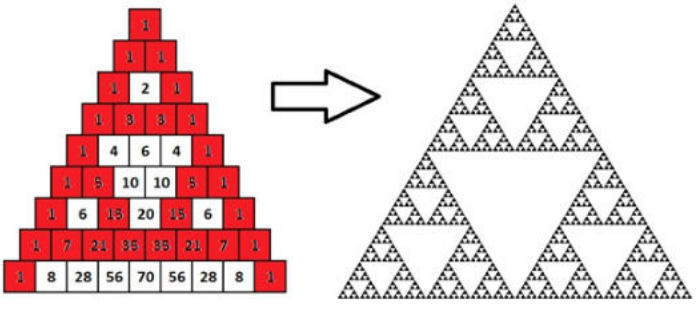

Fascinația științei

Mulți oameni se întreabă ce-i poate motiva pe exploratorii aventurieri, să lase confortul societății, pentru a se aventura în locuri periculoase sau cel puțin lipsite de confort. E greu de dat o explicație logică sau acceptabilă pentru omul modern, care și-a construit o cultură a confortului fizic dar și intelectual. Avem la îndemână Internetul cu binecuvântatul lui Google, deci gânditul e doar un moft. Avem semipreparate și gadget-uri, care rezolvă instant nevoile noastre, ba chiar ne ghicesc gândurile și se adaptează tabieturilor noastre.

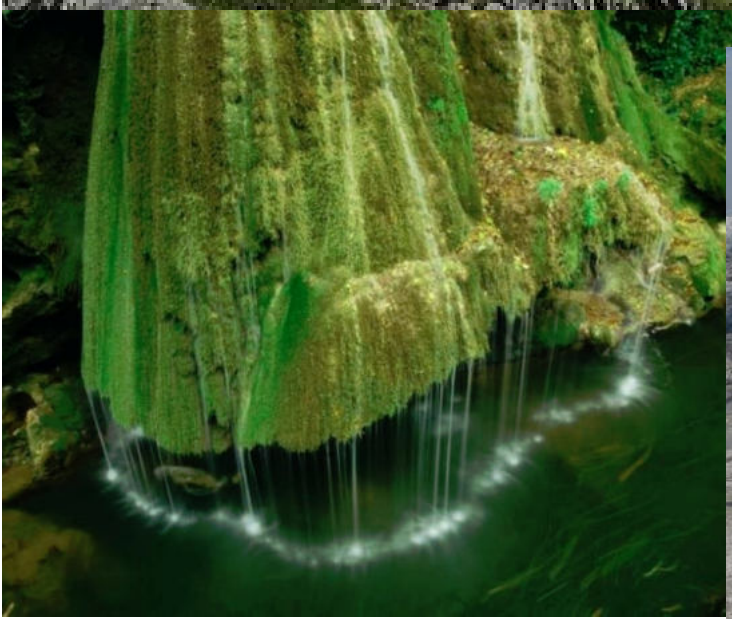

În aceste circumstanțe e o misiune aproape imposibilă să explici motivele aventurierilor. Cu atât mai mult cu cât întâlnim la tot pasul exploratori răpuși, care au abandonat pe drumul spre aventură și au rămas cu gustul amar al înfrângerii. Puțini sunt cei ce au ajuns la țintă și s-au bucurat de peisaje, care-ți taie respirația, sau au trăit experiențe la maxim, care le-au inundat creierul cu adrenalină și endorfine. O asemenea răsplată e greu să o explici, ea trebuie trăită pur și simplu.

Știința oferă spații de explorare infinite și experiențe, ce nu pot fi măsurate sau explicate. Știința fizicii operează cu modele inspirate din lumea reală. Totuși acestea sunt idealizări produse de imaginația științifică. Știința, în general operează cu idealizări sau abstracții, ce n-au corespondent în lumea reală perceptibilă prin simțuri. Ba dimpotrivă uneori simțurile noastre pot fi un impediment în înțelegerea acestor modele.

O vorbă înțeleaptă românească afirmă că: ”Rădăcinile învățăturii pot fi amare dar roadele ei sunt dulci.”

Aceste modele s-au impus de-a lungul timpului în mentalul colectiv, cu toate că au trebuit să treacă testul rezistenței naturale a oamenilor la necunoscut. Lista acestor modele e impresionant de mare și am fi foarte surprinși asupra multora din ele. Câteva exemple notabile ar merita atenția noastră.

Un prim exemplu ar fi punctul, care pentru omul cu gândire concretă e greu de acceptat, fiind în același timp și ceva și nimic. Dar a reușit să treacă din sfera abstractă în cea concretă căpătând dimensiuni materiale sau simbolice. Avem astăzi multe expresii legate de punct: ”a pune la punct”, ”puncta o idee”, ”a pune punctul pe i” și multe alte expresii, care converg spre ideea de rigoare.

Un alt exemplu notabil ar fi zero. Acest nimic a fost contestat pe bună dreptate de majoritatea oamenilor normali, cu gândire concretă, care nu pot să crediteze nimicul cu valoare. Totuși gândirea abstractă științifică percepe realitatea diferit. Astfel nimicul a fost făcut să conteze atât de mult, că astăzi nu ne putem imagina cum am trăit atâta timp fără el și nici nu putem concepe să trăim fără acest nimic. Ba el face totul să conteze atât de mult, că în jurul lui s-a creat o adevărată cultură. în expresii, cum ar fi nul, anulare sau nulitate ca termen de comparație, poate însemna ceva pozitiv sau ceva negativ, sau poate avea chiar caracter peiorativ. Apoi el e cel ce dă valoare în asociere cu valori, chiar neînsemnate. Un unu urmat de multe zerouri în coadă e un vis pentru omul culturii pecuniare.

Un model cu o celebritate aparte este electronul. În limba greacă înseamnă chihlimbar, care prezenta fenomenul de electrizare. Astfel chihlimbarul s-a tot metamorfozat Deci electronul din fizica cuantică e total altceva decât electronul în concepția clasică și altceva decât chihlimbarul. Dar metamorfoze și evoluții ale modelelor științifice sunt ceva normal în știință. Oamenii de știință nu sunt încătușați în tipare, ci își permit să reevalueze modelele în lumina descoperirilor științifice, să le dezvolte, să le stabilească limitele de aplicabilitate, sau după caz să le elimine. Celebru în acest sens este eterul cosmic, care în ciuda popularității lui efemere, a trebuit să-și accepte înfrângerea în fața teoriei relativității, care-i atât de populară, misterioasă și neînțeleasă.

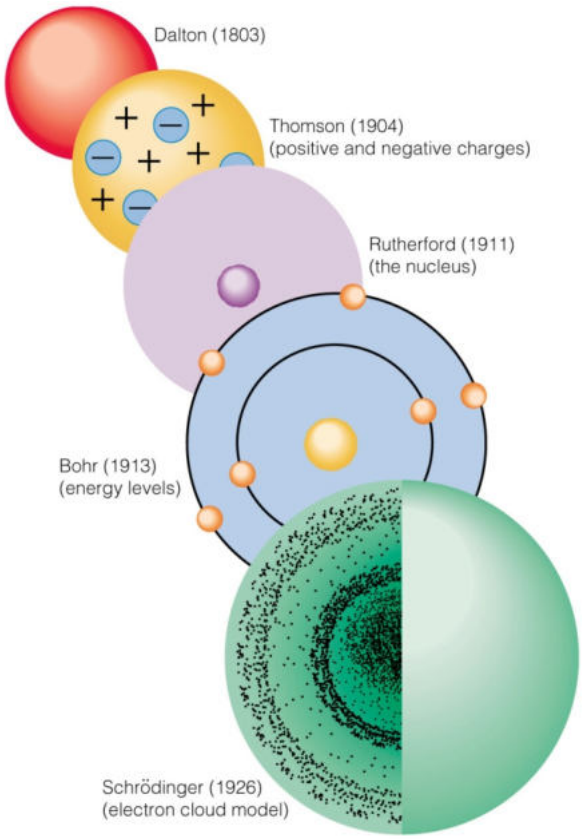

Revenind la electron, dacă prin absurd acest model ar dispărea din sfera cunoașterii umane, ne-am teleporta cu aproximativ trei sute de ani în urmă. Un singur cuvânt face o diferență atât de mare.

Tot prin metodele științei s-a creat un nou limbaj de comunicare și reprezentare simbolic, care a dărâmat barierele lingvistice și culturale. Limbajul formal și reprezentările matematice nu au nevoie de translator. Reprezentările simbolice sunt înțelese de majoritatea oamenilor. Sau pot fi foarte cunoscute și populare dar neînțelese.

Modelele au nevoie de validarea experimentală, altfel modelele sunt doar niște exerciții de imaginație. Unele modele s-au impus în conștiința colectivă, fără validarea experimentală. Dar prin fascinația lor ele sunt acceptate mult prea ușor și fără o cercetare critică elaborată. Remarcabile în acest sens sunt teoria evoluției și teoria big-bang-ului, care au devenit modele de facto, pentru explicarea cvasiuniversală a fenomenelor din lumea biotică și abiotică. Prin această abordare cvasiștiințifică, orice cercetare fundamentală sau aplicativă oferă cadrul unei judecăți apriori în detrimentul unei analize și judecăți aposteriori.

Știința are caracter predictiv. Adică, modelele științifice sunt utilizate de tehnologie, pentru diferite aplicații. Știința și tehnologia se completează și susțin reciproc. Știința oferă modele conceptuale, cu caracter general, ce pot fi aplicate particularizat într-un număr mare de aplicații, în timp ce tehnologia oferă instrumente de studiu și dezvoltare științei.

Această abundență de cunoștințe și modele este definitorie pentru societatea modernă. De aceea această epocă marcată de cunoaștere este numită pe bună dreptate ”societatea cunoașterii”. Know how-ul este deja marfă foarte scumpă și perisabilă în același timp. Suntem antrenați într-un adevărat război tehnologic, în care după modelul show-business-ului sau sportului, strălucirea e efemeră. Azi ești rege iar mâine ești căzut în întunericul uitării sau dizgrației, ca un telefon vechi uitat într-un sertar. Noi și noi tehnologii le detronează pe cele vechi.

Acest val se răsfrânge și asupra științei, unde lucrurile evoluează într-un ritm mult mai lent. Aici testul timpului e definitoriu pentru modele științei. Unele concepte au fost definite de știință cu mult înainte, ca ele să devină realități.

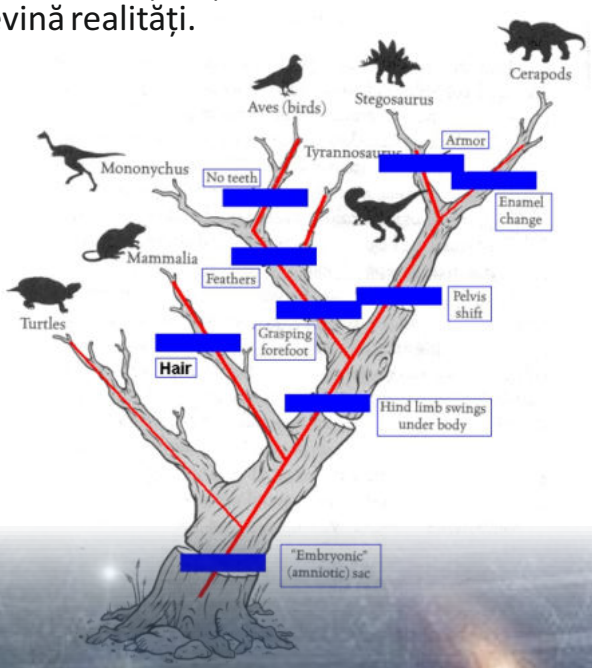

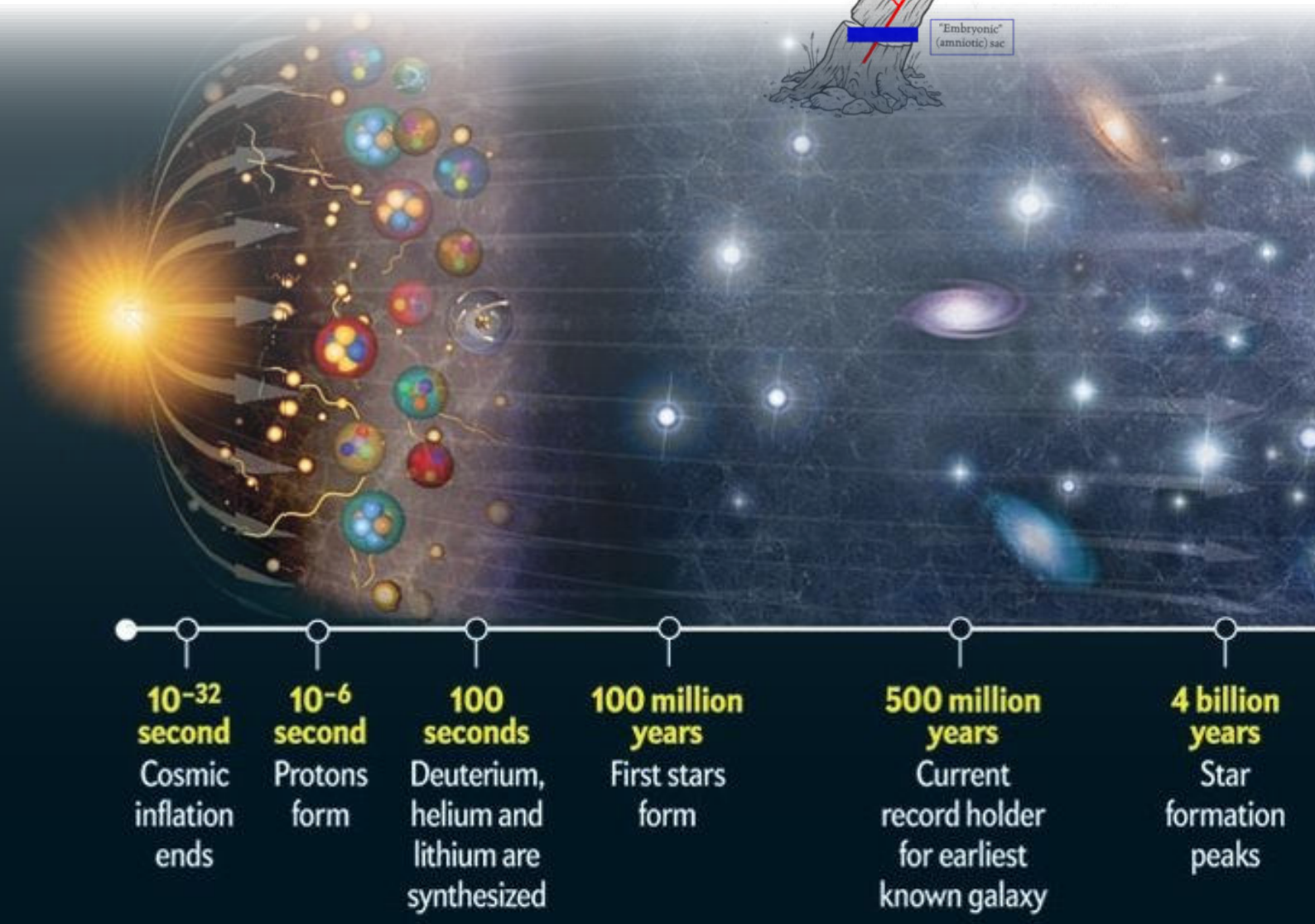

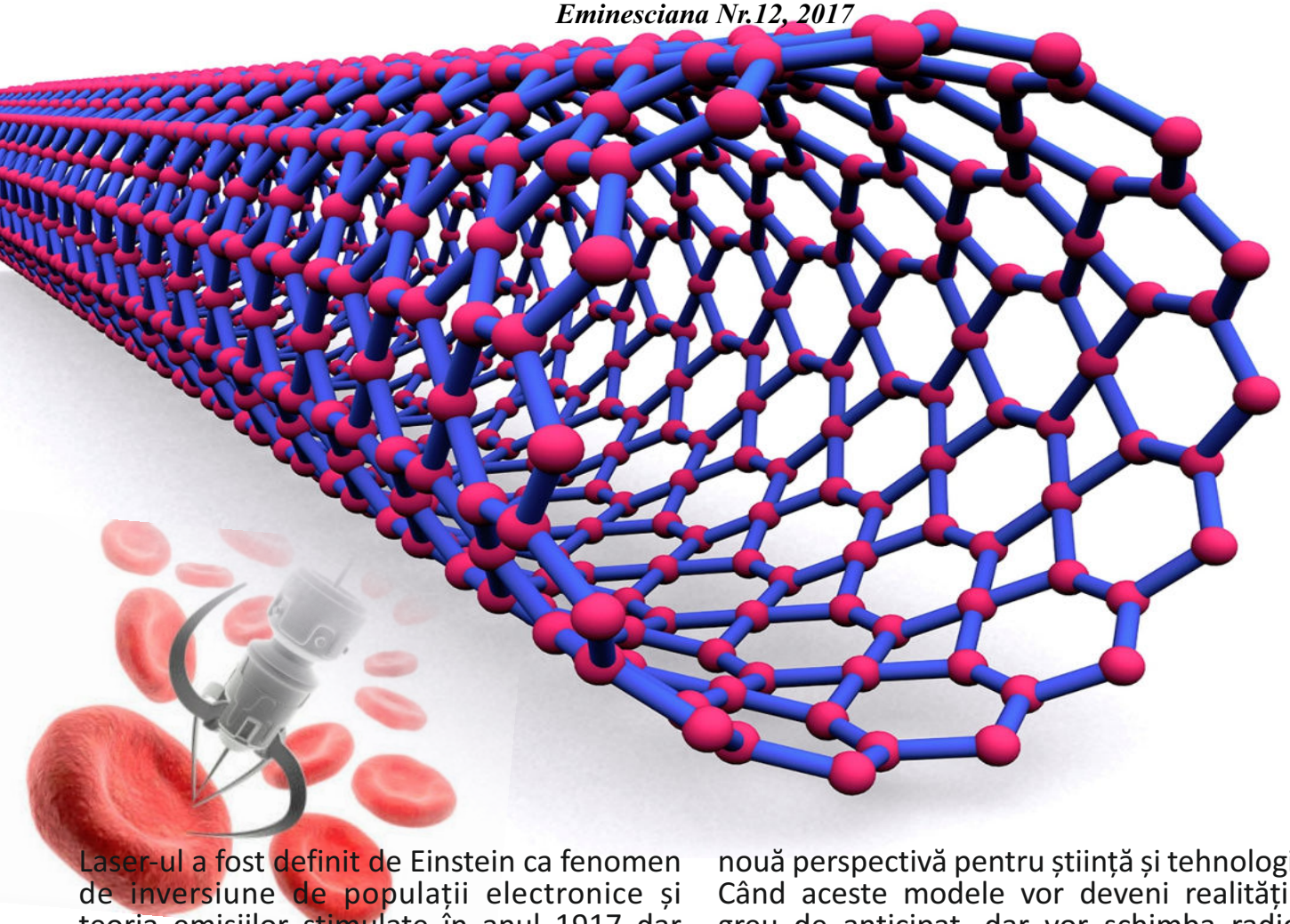

Laser-ul a fost definit de Einstein ca fenomen de inversiune de populații electronice și teoria emisiilor stimulate în anul 1917 dar abia în 1957 Charles Townes a inventat primul maser (Microwave Amplification by Stimulated Emission of Radiation – Amplificarea Microundelor prin Stimularea Emisiilor de Radiație), iar în 1958 același Charles Townes definește LASER-ul. Această minune a științei și tehnologiei, care a adus atâtea beneficii și nenorociri societății moderne

La sfârșitul secolului al nouăsprezecelea Tomson și alți oameni de știință descopereau pas cu pas conducția electronilor și structura de benzi de energie a electronilor în solide. Dar abia în 6 decembrie 1947 John Bardeen, Walter Houser Brattain, și William Bradford Shockley inventează tranzistorul în cadrul Bell Telephone Laboratories din New Jersey, care pentru secolul douăzeci e poate cea mai mare descoperire.

Suntem într-un moment de cotitură a istoriei cunoașterii. Descoperiri recente: cum ar fi fulerenele, grafenul și nanotuburile deschid o nouă perspectivă pentru știință și tehnologie. Când aceste modele vor deveni realități e greu de anticipat, dar vor schimba radical percepția noastră asupra lumii. Iar nanotehnologiile, care acum sunt doar ceva de domeniul ficțiunii vor transforma viața noastră într-un mod greu de anticipat, iar limba viitorului va fi nano-cuantica. Aceste modele vor transforma totul în epoca nano. Majoritatea conceptelor, termenilor și valorilor fundamentale consacrate vor trebui redefinite în această nouă eră. Nanoboții vor fi utilizați: în operații, în construcții, în agricultură, în aplicații casnice, enertainment și în domenii ce astăzi nu există.

Ca o ironie a sorții, dorința alchimiștilor de a realiza transmutația metalelor în aur e realizată de urmașii lor moderni – oamenii de știință și inginerii -, care transformă totul în aur inteligent. Chiar și banalul nisip a devenit smart dust sau chip de siliciu, un material mai scump decât aurul numai fiindcă e intel sau smart. Eldorado modern a devenit Silicon Valley.

prof. Ioan Trifoi

Crearea humunculus e pe cale de a se înfăptui iar panaceul e încă un vis frumos.

Locul și rolul profesorului documentarist în școala românească

Instituția bibliotecii este una dintre cele mai vechi, istoria ei coborând în antichitate.Cu toate acestea , asistăm în prezent la fenomene care dovedesc dinamismul și capacitatea de evoluție a bibliotecii în societatea modernă. Ultimele decenii au adus în lumea bibliotecilor forme noi în stilul construcțiilor și organizării spațiilor, în domeniul serviciilor, mai ales al raționalizării, modernizării și diversificării acestora, suporturilor accesului la cataloage, al mentalității profesioniștilor, producând o revoluție complexă, progresivă, etapizată. Apariția unor noi suporturi pentru informație a determinat înființarea mediatecilor,a Centrelor de Documentare și Informare și deschiderile spre proiectele bibliotecilor virtuale.

Activitățile de inițiere și formare a elevilor în cercetarea documentară se desfășoară în funcție de posibilitățile materiale ale C.D.I. și conform unor strategii stabilite în colaborare cu echipele pedagogice .

Profesorul documentarist asigură inițierea și formarea echipelor pedagogice în vederea utilizării în mod regulat a resurselor C.D.I. și a integrării lor în activitățile didactice curente pentru completarea informațiilor oferite de manualele școlare. Profesorul documentarist va mobiliza parteneri pentru realizarea obiectivelor educaționale și se va forma permanent în diferitele domenii ale activității sale pentru a deveni o persoană- resursă în unitatea de învățământ .El este cel care asigură transmiterea informației venită de la foruri superioare ,anunță profesorii și elevii în legătură cu organizarea diferitelor activități ,face cunoscute rezultatele obținute de elevii școlii la nivelul comunității locale, organizează expoziții, simpozioane, dezbateri,etc .Prin organizarea și viața sa internă,C.D.I. trebuie să reprezinte un mod de întâlnire a diferiților membri ai comunității școlare ,al schimbului de idei ,un spațiu pe care elevii să-l frecventeze fie pentru a se documenta ,fie pentru a se destinde. Fondul documentar va fi bogat și diversificat spre a putea răspunde nevoilor de informare si curiozității utilizatorilor. Pentru a veni în ajutorul elevilor care întâmpină dificultăți de învățare profesorul documentarist organizează în colaborare cu profesorii de specialitate activități de recuperare adaptate problemelor pe care cadrul didactic le-a întâmpinat.

Toate aceste misiuni sunt prezentate în detaliu în Statutul profesorului documentarist, după cum urmează:

a) organizează activitatea bibliotecii şi asigură funcţionarea acesteia potrivit normelor legale şi în cadrul orarului stabilit de conducerea unităţii şcolare;

b) organizează colecţiile bibliotecii potrivit normelor biblioteconomice;

c) se îngrijeşte de completarea judicioasă a colecţiilor de publicaţii, ţinând seama de cerinţele cărora trebuie să le răspundă biblioteca şcolară;

d) foloseşte împrumutul inter-bibliotecar pentru a procura cititorilor lucrările pe care biblioteca şcolii nu le posedă;

e) asigură păstrarea şi securitatea fondurilor de publicaţii, cu respectarea condiţiilor de răspundere gestionară prevăzute de legislaţia în vigoare;

f) verifică periodic fondurile de publicaţii ale bibliotecii şi ia măsuri de recondiţionare şi legare a cărţilor sau, după caz, propune casarea publicaţiilor, aparatelor şi echipamentelor perimate din punct de vedere fizic sau ştiinţific;

g) ţine la zi documentele de evidenţă a fondurilor de publicaţii şi a activităţilor de bibliotecă şi asigură instrumentele de informare necesare orientării rapide în colecţiile bibliotecii;

h) elaborează planul de activităţi, darea de seamă anuală şi situaţiile statistice ale bibliotecii;

i) răspunde operativ şi eficient cerinţelor de lectură şi de informare documentară ale cititorilor; pune la dispoziţia acestora în sala de lectură a bibliotecii publicaţiile solicitate; asigură împrumutul publicaţiilor la domiciliu în conformitate cu dispoziţiile prezentului regulament şi urmăreşte restituirea la timp a cărţilor împrumutate;

j) desfăşoară, atât singur, cât şi în colaborare cu cadrele didactice, activitatea de popularizare a colecţiilor bibliotecii, punând la dispoziţia cititorilor liste de titluri ale publicaţiilor recent intrate în bibliotecă, bibliografii şi organizând vitrine, standuri, expoziţii şi prezentări de cărţi, precum şi reuniuni, seri literare etc.;

k) întreprinde, în colaborare cu colectivul de sprijin al bibliotecii şi cu întregul personal didactic, acţiuni de iniţiere a elevilor în tehnicile biblioteconomice, bibliografice şi de studiu;

l) îi deprinde pe elevi cu folosirea cataloagelor, consultarea lucrărilor de referinţă, selectarea publicaţiilor necesare pentru lucrări scrise, activităţi în cercurile şcolare, examene, concursuri, olimpiade;

Prof.documentarist Ramona Fonai

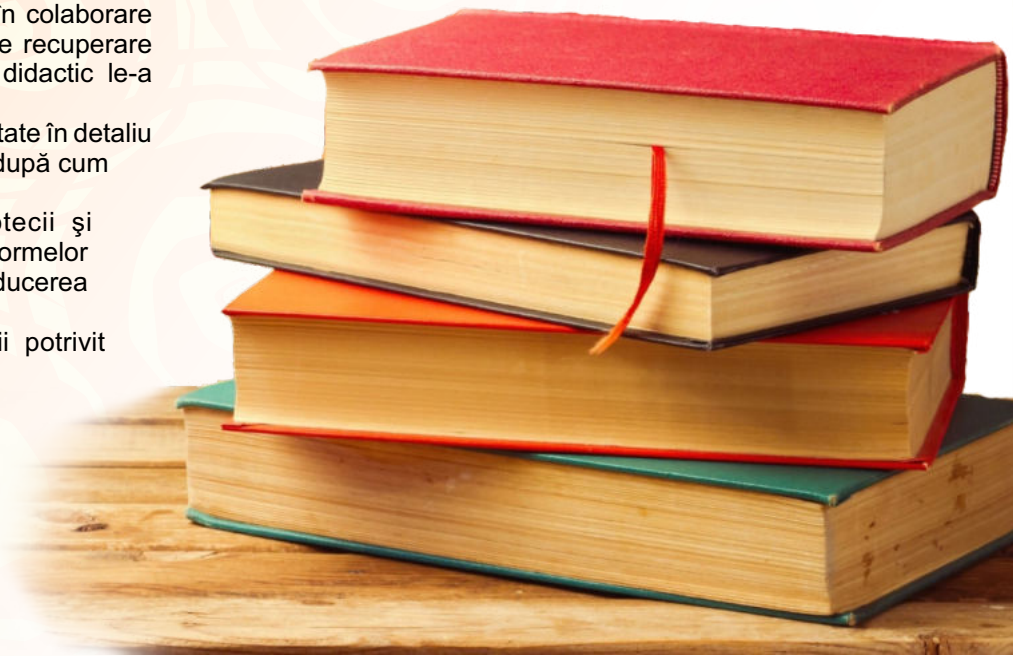

Importanța activităților educative privind sărbătorile de iarnă

Profesor coordonator: Claudia Elena Buda

De cele mai multe ori, sărbătorile de iarnă este o perioadă bogată în tradiții și obiceiuri, care diferă de la o zonă la alta. În calendarul creștin, Nașterea Domnului sau Crăciunul este așteptată cu bucurie și emoții atât de copii, cât și de părinți, bunici.

Prin această activitate, privind sărbătorile de iarnă, elevii și-au valorificat potențialul artistic și creator prin realizarea de creații plastice.

În parteneriatul realizat de Colegiul Național Mihai Eminescu cu Grădinița Otilia Cazimir, din Baia Mare, elevii și copiii preșcolari au reușit să-și formeze și să-și dezvolte valențe educaționale, morale și anume dorința de a cunoaște obiceiurile și tradițiile specifice iernii.

Prin acest proiect, elevii si-au manifestat interesul pentru datinile și tradițiile calendaristice creștine, iar prin fișele de lucru, ei au realizat creații plastice privind sărbătorile de iarnă.

În general, sărbătorile de iarna aduc nu numai bucurie , ci și fericire, liniște și pace alături de cei dragi.

Drumul de la dorinţă spre visul împlinit

Câteva dintre elevele specializării puericultor-educator, care se formează, atât ca viitori profesionişti, dar şi ca oameni, au ales să ne împărtăşească care au fost motivele ce au stat la baza alegerii lor, dar şi în ce fel domeniul de studiu ales le formează personalităţile.

Sperând, că împărtăşirea gândurilor şi sentimentelor lor va contribui la o cunoaştere în amănunt a ceea ce înseamnă acest profil din cadrul Colegiului Naţional „Mihai Eminescu” şi că aceste „destăinuiri” îi vor motiva şi pe alţii să devină elevii noştri, să le dăm cuvântul:

Alexandra N. (clasa aX-a H): „Încă de la începutul clasei a VIII-a am ştiut că voi veni la acest profil. De fapt, eu îmi doream să merg la arte plastice, dar părinţii mi-au sugerat să vin aici. Îmi plac foarte mult copiii mici, aşa că am spus, că va fi frumos la acest profil. Îmi place să colaborez cu copiii, să mă implic în educarea şi dezvoltarea lor. Acum, că sunt aici, nu regret deloc şi, sincer vă spun, că nu aş pleca de la specializarea aceasta. Această specializare mă ajută, în primul rând, să mă dezvolt psihic şi să îmi dezvolt unele aptitudini şi unele calităţi precum răbdarea, înţelegerea, colegialitatea şi altele.

În al doilea rând, mă pregăteşte pentru viitor. Mă pregăteşte pe plan profesional, în cazul unei posibile colaborări cu o unitate de învăţământ şi chiar şi în plan personal, pentru perioada în care voi fi şi eu mamă.

Aşa deci, eu vă recomand cu mare drag să veniţi la acest profil.”

Mara D(clasa aX-a H): „Sute de zambete, ore în șir de plânsete, mii de țipete, zeci de probleme, jucării stricate și o singura ,,mamă", care le rezolvă pe toate. Asta este ceea ce îmi doresc cel mai mult să fac: să fiu înconjurată de toate acestea, să am posibilitatea, puterea, răbdarea de a îndeplini toate aceste ,,misiuni". Acesta sunt motivele pentru care am ales acest profil.

Eu consider, că tot ceea ce învăț la acest profil ma va ajuta atât pe plan profesional, cât și în plan personal. Orice părinte, care dorește să își educe copilul în cel mai plăcut mod, dar și eficient, trebuie să cunoască anumite noțiuni, începând cu cele ale educației timpurii.”

Claudia B. (clasa aX-a H): „Nu credeam, că o să ajung vreodată aici, la acest profil, deoarece am ajuns să dau probele dintr-o ambiţie de moment, iar acum, că am reuşit, nu regret niciun moment acest lucru. Aici mă simt ca într-o familie şi învăţ foarte multe lucruri noi, care o să-mi fie de folos toată viaţa şi pe care nu oricine are ocazia să le înveţe.”

Georgiana M. (clasa aX-a H): „Pe mine m-a motivat să vin la acest profil faptul, că pot să învăț multe lucruri despre copii și pot să îmi fac un viitor din acest domeniu. În plus, m-a motivat și familia, deoarece m-a îndrumut să aleg un profil, unde îmi pot face un viitor. Aceasta specializare mă ajută să îmi pot împlini visul de a deveni educatoare și îmi dă oportunitatea de a participa la educația copiilor. Specializarea aceasta îmi poate oferi și alte locuri de muncă cum ar fi: psiholog sau educatoare."

Ionela H. (clasa a X-a H): "Ideea de a veni la acest profil mi-a fost propusă de doamna dirigintă din ciclul gimnazial. Nu eram foarte încântată de această idee. Nu aveam încredere în mine, mă temeam, că o să fiu respinsă la probele eliminatorii. Cu toate acestea, ştiu că meseria de educatoare este potrivită pentru mine deoarece sunt o persoană răbdătoare, energică, competitivă şi comunicativă. Îmi place să fiu înconjurată de copii şi ador să mă joc cu ei.

Nu ştiu, dacă o să devin educatoare. Nu ştiu ce îmi prezice viitorul, dar ştiu, că la acest profil învăț să am încredere în mine, să ştiu cum se educă copiii şi mai ales cum să mă comport cu aceştia. Descopăr lucruri, care, în viitor, sunt convinsă, că o să-mi fie de folos."

Alexandra M. (clasa aX-a H): "Încă de la şcoala generală îmi plăcea să stau cu copiii, să mă joc cu ei, ba chiar, când doamna educatoarea avea o urgenţă şi trebuia să lipsească câteva minute, o înlocuiam cu drag şi le spuneam copiilor poveşti, pictam împreună cu ei şi făceam multe alte activităţi. Când am auzit de existenţa acestui profil, nici nu am mai stat pe gânduri...am dat probele şi am intrat. M-a motivat foarte mult faptul, că se face practică, ea fiind foarte utilă, ajutându-ne să reţinem mult mai uşor teoria şi paşii derulării unor activităţi, dar şi să înţelegem cât de serioasă trebuie să fie toată pregătirea noastră. Îmi place, că avem multe materii de specialitate, unde învăţăm atâtea lucruri interesante.

Chiar dacă nu vom ajunge educatoare sau cadre didactice această specializare ne ajută şi ne pregăteşte pentru momentele, când vom fi noi, mame: să ştim, cum să ne creştem copilul, în aşa fel încât, cu, trecerea timpului, să fim mandri de el. Nu am nicio îndoială, că am ales ceea ce trebuie. Sunt mandră, că urmez acest profil şi ştiu, că voi fi pregătită pentru tot ceea ce va urma în viaţa mea."

Atunci, când înţelegi, care este rostul educaţiei şi când participi activ la devenirea ta ca persoană, nimic nu ţi se pare greu, dimpotrivă, frumos şi motivant.

Urându-le succes elevilor noştri, îi aşteptăm cu drag să ni se alăture, peste câţiva ani, pentru ca împreună să educăm şi să formăm noi generaţii de copii!

Coordonator:
prof. Alina-Maria Costin

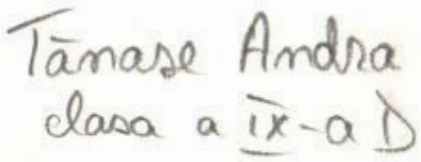

ΚΙ ΑΝ...

Κι αν χτυπούν στα τζάμια οι κλώνοι
κι αν οι λεύκες το βράδυ ριγούν,
είν' γιατί οι στοχασμοί μου αγρυπνούν
σαν το βήμα σου αργά με σιμώνει.

Κι αν τ' αστέρια λάμπουν στη λίμνη
και φωτίζουν τους μαύρους βυθούς,
είν' γιατί ο σκληρός μου ο νους
ημερώνει κι ο πόνος μου σβήνει.

Κι αν τα σύννεφα πέρα τραβούνε
το φεγγάρι λαμπρό να δειχτεί,
είν' γιατί σε θυμάμαι πολύ
κ' οι ματιές μου διψούν να σε δούνε.

greacă...

română...

Şi dacă...

Şi dacă ramuri bat în geam
Şi se cutremur plopii,
E ca în minte să te am
Şi-ncet să te apropii.

Şi dacă stele bat în lac
Adâncu-i luminându-l,
E ca durerea mea s-o-mpac
Înseninându-mi gândul.

Şi dacă norii deşi se duc
De iese-n luciu luna,
E ca aminte să-mi aduc
De tine-ntotdeauna.

prof. dr. Alexandru Lucian VOINEA

Eternity we cannot fight

Time passes slowly late in the night,
Forgotten thoughts invade our mind,
Innocent radiance they carry along –
Such sweet illusion that never lasts long.

Trying to mask its insidious nature
But turning to be unbearable torture
This grievous thinking drives us insane,
Making us wait alteration in vain.

We keep striving to conquer the peace
This vigilance does not render the ease
In secret, slowly it slaughters our brain
Leaving us breathless in soothing, quiet pain.

Immediately life flows out of its holder,
Reaching the evil aim of the moulder,
Creating eternity we cannot fight
`Cause time passes slowly late in the night.

Diana Lakner, 12E
Profesor Coordonator: Elena Iercoșan

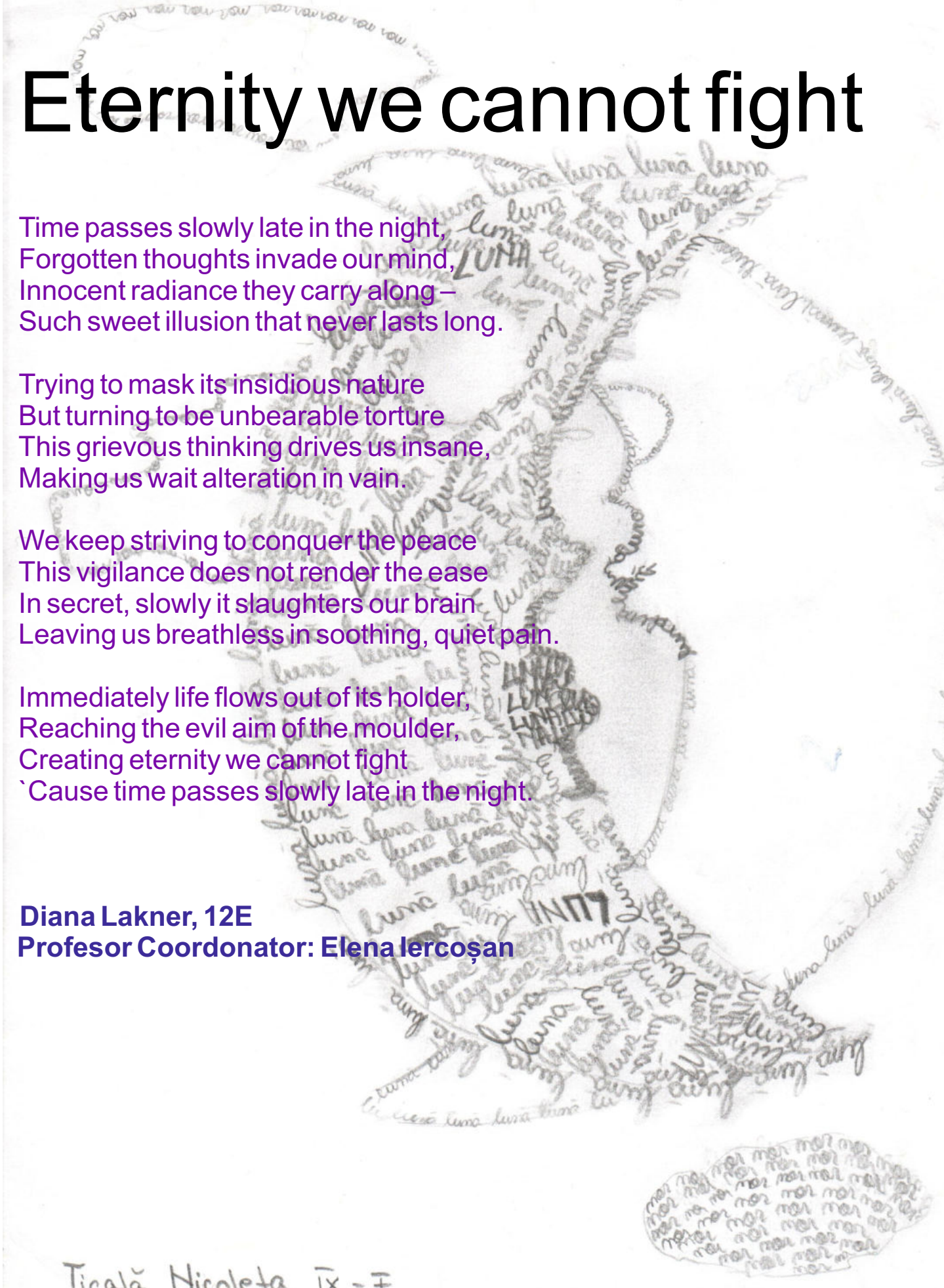

Zwischen Bergen

Zwischen Bergen scheint die Sonne
Die bringt Meschen nur die Wonne
Alles ist in Ruhe
Das bringt Meschen Freude.
Zwischen Bergen kann man sehen
Jugendliche, die ins alte Zentrum gehen
Alte Menschen,die spazieren
Oder andere die sich nur relaxieren.
Zwischen Bergen kannst du finden
Eine Stadt wo du kannst deine Zeit verbingen
Zwischen Bergen in Neustadt.

Poezie compusa de Farcas Timea, cls. a XI-a C
Prof.coordonatori: Gabriela Pop si Romina Fischer

CODRULE, VERDE GRĂDINĂ...

Codrul frunza-și reînvie
Primăvara când se-mbie.
Codrule, verde grădină,
Mi-ai pus un dor la inimă.

Dor de glas de păsărele,
De miros de viorele,
Dor de stat pe iarba verde
Dor de clipe așa a pierde...

Terpe Melisa
cls. a IX-a D

Bolta iar s-a albăstrit,
Norii s-au cam risipit
Oglindind verdele crud
Al naturii-ntinerind.

Raluca Andrada AIM,
Clasa a XI-a D,
Coordonator: prof. Mihaela POPAN

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

CLUBUL COPIILOR TÎRGU NEAMȚ — INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN NEAMȚ

DIPLOMĂ

Nr. 416 din 6.06.2016 /..143

PREMIUL al II lea

Se acordă elevului/elevei AIM RALUCA-ANDRADA

de la școala COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU" BAIA MARE

coordonat de PROF. MIHAELA POPAN MARMUREȘ

la secțiunea CREAȚIE LITERARĂ - POEZIE

corespunzătoare Concursului Regional înscris în C.A.E.R.I 2016, poziția 1284

"CODRULE CODRUȚULE ..." - Ediția a VI-a

Clubul Copiilor Tîrgu Neamț, Mai 2016

Inspector general ISJ Neamț, Prof. dr. VIOREL STAN

Director, Prof. DANICA GÎTLAN

Inspector educativ ISJ Neamț, Prof. dr. ROMEO ROMAN

Coordonator proiect, Prof. DANA SAUCIUC

când îmi e dor de tine mă spăl pe dinți

am renunțat la smulsul pieliței moarte &
la mușcatul degetelor bolnave precum
câinele maidanez din gara 41
*nici oasele nu mai trosnesc__
__cred că m-am vindecat de osteoporoza ereditară
din partea mamei*

când îmi e dor de tine mă spăl pe dinți
nu mai scuip molii
dar totuși simt acel gust amărui ~
rugina depusă pe cerul gurii //
laptele lăsat să fermenteze la soare //
transpirația din autobuz
*probabil e de la fotografia bicicletei cu
roțile-n sus & de la greața din serile de
august*

zeama din pahar// mă
stânge de gât cu mâinile de copil
__ochii privesc neputincioși

*în baie
__se aude doar zgomotul
periuței electrice & pâlpâitul neonului*

Cornea Diana
clasa: a XII-a E
profesor coordonator: Mureșan Codruța

Compot

***

şerveţelele îmbibate în culoarea ta / /roşu
velvet
stau rătăcite în plămânii mei
ai uitat să duci gunoiul

cu puţină transpiraţie
2-3 lacrimi
o măsea smulsă
pot să elimin aceste amintiri din cutia
toracică
__dar mă cunoşti
îmi plac urmele de ruj & cântecele triste în
serile de beţie

pe cearşaf
miros de trup de femeie tânără ~
cireşele coapte în grădina bunicii la sfârşitul
lunii mai

degeaba rânjesc la inimile din borcane
nici aspirina nu mă mai ajută__
într-un cerc de monalise disting doar
zâmbetul tău
&
poate de aceea încă fredonez obsesiv
”ain't no sunshine when she's gone
it's not warm when she's away”

Arta de a mulţumi

Nu, Doamne, nu pot să vorbesc!
Cuvintele-mi sunt prea sărace…
Tac, privesc şi mă întreb,
Oare ce-am ajuns şi încotro ne îndreptăm
Fără Tine?

Privind în jur la tot ce mă-nconjoară,
Eu încă reuşesc să văd Creaţia.
Schiţez primul cuvânt:îl şoptesc cu uimire
Mulţumesc!

Privesc spre nori văzduhul încărcat de soare,
Şi încerc să realizez că eu exist.
Nu sunt doar o protoplasmă întâmplatoare,
O substanţă care apoi se pierde-n vid,
Mulţumesc…murmur din nou surprins.

Continui sa scrutez cu nostalgie;
O frunză ruptă si cazută ...
Un om,într-un baston se clatină,
O ceață și-o negură deasă, amurg întunecos,
O boală, un zâmbet întors, durere,
Și totuși eu continui cântul în tăcere –
Mulțumesc… .

Buhai Elias
Clasa XIII C
Profesor Coordonator: Gavra Anca

Melancolie de vară

În calendar, e vară...
Dar plouă, plouă-ntruna...
În griuri spălăcite
se scaldă, tristă, luna.

Dar plouă, plouă-ntruna...
În sufletu-mi de plumb,
ce tace... Parcă-i toamnă.
Şi plouă, plouă-n crâng.

Alexandra Moldovan
Clasa XII C
Profesor Coordonator: Gavra Anca

Consiliul Școlar al Colegiului

Consiliul școlar al elevilor este o structură consultativă și partener al unității de învățământ și reprezintă interesele elevilor din colegiu la nivelul unității de învățământ.

Acest consiliu este format dintr-un președinte, doi vicepreședinți, un secretar și din reprezentantul elevilor în consiliul de administrație.

Acest consiliu este în permanență legătură cu ideile, gândurile și propunerile colegilor de liceu, fiecare clasă, având un reprezentant, care participă la ședintele organizate regulat.

Membrii actuali:

Buşecan Denis- Preşedinte CŞE
Bojan Denisa-Vicepreşedinte CŞE
Vinț Roxana-Vicepreşedinte CŞE
Şomcutean Anita-Vicepreşedinte CŞE
Bota Camelia- secretar CSE
Babici Marian- reprezentant în CA

Elevilor Național Mihai Eminescu

Un consiliu care funcţionează bine are rezultate şi efecte importante!

Dacă rolul reprezentativ are succes în aşa măsură încât o iniţiativă a consiliului să aibă impact major asupra deciziilor luate de conducerea şcolii, atunci elevii îşi vor însuşi cunoştinţele necesare referitoare la procesele importante ale democraţiei din propriile lor experienţe, cunoştinţe, care vor fi utile în viaţa lor matură, iar prestigiul Consiliului ca și organizație se consolidează foarte mult. Participând la evenimentele consiliului, elevii vor obţine informaţiile, care îi vor ajuta în viaţa profesională şi se vor integra în societate, cu usurinţă. Impactul este cel mai mare în rândul elevilor, care au luat parte activ în organizare, şi au dobândit nu numai cunoştinţe şi competenţe ce pot fi aplicate în orice domeniu profesional, ci şi competenţe apreciate de coordonatorii de lucru. Consiliul elevilor îşi propune introducerea elevilor în viaţa civică, iar fiecare proces important al democraţiei este regăsit în funcţionarea consiliului.

SCOPUL Consiliului Elevilor este dezvoltarea gradului de asociativitate şi responsabilizare socială în rândul elevilor şi asigurarea unui climat educational democratic şi de calitate.

elev: Babici Marian

Coordonatori: Maria FILIP
Alina PUȘCAȘ

Tout Cătălina, X3

Mon expérience professionnelle en France et en Roumanie

Pendant les années que j'ai enseigné au Lycée National « Mihai Eminescu », à Baia Mare j'ai participé chaque année en qualité de collaboratrice au projet bilingue, coordonné par L'Ambassade de France, qui a pour finalité l'obtention du baccalauréat francophone. Dans ce cadre j'ai fait évoluer les élèves vers l'apprentissage du français et certains ont eu le mérite d'être parvenus au niveau national des Olympiades de langue française. J'ai travaillé en collaboration avec les élèves dans l'esprit d'une bonne ouverture ayant comme objectif l'organisation des activités scolaires et extrascolaires dans des partenariats nationaux et internationaux (la Journée des Langues Européennes, la Francophonie, Les Fêtes d'hiver, La femme et le printemps etc.). Mon but était aussi d'orienter les élèves vers un contexte d'échanges interculturels avec les institutions locales, nationales et européennes par l'entremise de la langue française.

Profitant des séjours passés en France, en Provence et surtout en Bretagne j'ai eu l'opportunité de mieux approfondir la beauté francophone ce qui m'a permis de mieux la transmettre aux élèves, les faisant profiter de mon vécu et mon expérience à travers des cours plus vivants.

Dès le début de ma carrière j'avais la motivation d'encourager les élèves qui étaient désireux d'exprimer leurs sentiments par l'écriture. Dans cette orientation, il y a dix ans, j'ai fondé une revue en français, « Le Voyageur Francophone », qui nous a permis de gagner régulièrement des prix aux concours scolaires francophones. Nous avons aussi obtenu à plusieurs reprises les félicitations de l'Ambassade de France à Bucarest.

En parallèle de mon rôle de professeur correcteur-examinateur DELF, j'ai aussi préparé les élèves chaque année pour qu'ils se présentent dans les meilleurs conditions à cet examen de langue française, que ce soit pour le niveau B1-obligatoire pour le baccalauréat, que pour le niveau B2-indispensable pour aller étudier dans une université française. J'ai une grande satisfaction de savoir que certains élèves étudient aujourd'hui en France (Angers, Avignon, Paris, etc.).

Simona UNGUREANU

professeur de français au Collège „Julien Lambot" Trignac, France

Je ne me suis jamais contentée de l'étude du français dans une salle de classe : j'ai orienté plusieurs années certains étudiants volontaires vers la pratique théâtrale en langue française. Le but de cet apprentissage qui durait toute l'année scolaire était la participation aux festivals de théâtre internationaux en France, à Orthez.

Cela m'a permis de créer et de coordonner à l'intérieur du lycée une troupe de théâtre, appelée « Pantomimes », en choisissant des mises en scène en fonction des aptitudes des élèves. Pour ces représentations nous avons travaillé les pièces de théâtre en français : « Les héros », de Jean Luc Lagarce, « Les Mamelles de Tirésias » de Guillaume Apollinaire, « Paradise Blues », de Pascal Martin.

Une autre satisfaction procurée par l'enseignement de cette langue était de faire réaliser des produits finaux de qualité (dépliants, planches, albums, poster interactif etc.) dans le cadre du module interdisciplinaire du baccalauréat francophone, une activité que j'apprécie énormément.

Apprendre le français avec les médias

prof. Rodica MONE

Les représentants de la francophonie ont toujours eu la préoccupation de transmettre aux jeunes l'amour pour le français, l'envie d'apprendre cette belle langue, le goût de l'expérience étrangère, la fierté d'appartenir au réseau francophone. C'est pourquoi ils ont constamment cherché des moyens d'apprentissage toujours plus attrayants, plus motivants, mais aussi plus efficaces. Dans cette logique des choses, 70 jeunes lycéens francophones de la région de l'Europe Centrale et Orientale se sont rencontrés à Sofia, en Bulgarie, autour du thème des médias en tant qu'outil d'apprentissage du français, pour un stage de deux jours organisé par l'OIF (Organisation Internationale de la Francophonie) et CREFECO (Centre Régional Francophone pour l'Europe Centrale et Orientale), avec la participation des jeunes de sept pays : Albanie, Arménie, Bulgarie, Kosovo, Macédoine, République de Moldova et Roumanie. Il s'agit plus concrètement de la deuxième rencontre des jeunes des PECO (ensemble des pays de l'ancien bloc communiste, de l'Europe Centrale et Orientale), suite à la résolution, adoptée en 2015 lors de la Conférence ministérielle de la Francophonie, concernant la participation de la jeunesse à la vie des institutions francophones.

Notre lycée a été représenté à cette rencontre par Marian Vasile Babici, élève dans la terminale bilingue francophone, qui s'est remarqué le long du temps par son désir et ses efforts d'améliorer, de perfectionner son français, mais aussi par ses multiples collaborations à la revue francophone de la Chaire de Langue Française, « Le Voyageur francophone », et à la revue officielle du lycée, « Eminesciana ».

Après le dîner, a eu lieu la soirée interculturelle, quand nous avons eu la chance de présenter, le mieux possible, nos pays. On a beaucoup aimé cette activité parce que c'était un moment de détente, mais en même temps, on a réussi de développer des relations d'amitié. Il y avait quelques heures très agréables, où j'ai eu l'occasion de connaître des traditions de Kosovo, des plats de Macédoine et des boissons de chez « nos frères d'au-delà de Prut », les Moldaves. On a dansé plusieurs styles de danses, on a fait une ronde paysanne qui signifiait « la liberté, l'égalité, la fraternité » des pays francophones.

25 novembre. Une journée pleine d'activités ! À 8h, nous sommes partis au siège du CREFECO, où on a participé aux mêmes ateliers mais cette fois on a changé les équipes. À 15h, on a été réorganisé en 3 équipes: la première équipe a été animée par Mme. Héloïse Girard et Mme. Lavinia Enache. On a réalisé quelques courts métrages qui voulaient répondre à la question comment être « Libres ensembles ». Les membres de la deuxième équipe, organisée par Mme. Rennie Yotova, ont

travaillé le thème « Pourquoi la langue française? ». Les jeunes de la troisième équipe ont publié un article sur Internet et c'est M. Nikolay Nikolov qui est venu en aide.

Le soir, on a reçu les attestations de participation à ce forum.

26 novembre. Samedi matin. Froid. Regrets de quitter cet endroit accueillant.

Quand nous sommes arrivés de nouveau à Bucarest, nous nous sommes séparés, partant chacun vers nos trains. Ce moment a été très douloureux et les larmes ont apparu sur nos visages! Des larmes de tristesse. Des larmes qui exprimaient le regret que ces jours passés ensemble viennent de finir. Un dernier embrassement, une dernière photo, un dernier signe de main…

Une fois arrivé tout en révisant ce séjour, j'ai réalisé que je viens de vivre une expérience unique! Cet évènement m'a apporté de nouveaux amis, mais aussi de nouvelles connaissances, peut-être compétences.

Ce qui, au début, semblait être une folie, s'est avéré être quelque chose d'inoubliable!

Avec Mme. Rennie Yotova, responsable du CREFECO

Une expérience francophone

Étant élève francophone au Lycée National « Mihai Eminescu » de Baia Mare, j'ai eu pas mal de bénéficies. L'un d'eux est le fait que j'ai fait partie de l'équipe éditoriale des magazines du lycée ce qui m'a apporté des satisfactions multiples dont je mentionne ici ma participation au deuxième forum des jeunes des PECO sur la thématique Milieu médiatique francophone à l'école, organisé dans la période 24-25 novembre à Sophie, en Bulgarie.

Les participants à ce forum étaient tous des lycéens qui, évidemment, ont dû correspondre à quelques exigences : ils devaient bien parler en français et faire partie d'une équipe éditoriale d'une revue scolaire écrite en français. Et bien sûr avoir envie de vivre une belle aventure !

Après avoir reçu une invitation officielle de participer à ce forum, j'ai eu deux semaines pour réfléchir à ce que cette dernière année dans le lycée m'avait apporté. Beaucoup de questions me préoccupaient : comment je me débrouillerai ? qu'est-ce que j'aurai à faire? Si ce n'est pas pour moi ?

Une semaine avant le départ, j'ai connu en ligne mes futurs copains roumains et le professeur qui nous a accompagnés à Sofia – une belle équipe qui a représenté notre pays. Nous tous, nous étions amusés (et amusants), communicatifs, gais, heureux de participer à une activité unique dans la vie de chacun entre nous... mais, en même temps, très effrayés... devant l'inconnu, devant une telle provocation…

22 novembre. Le jour où je suis parti pour Bucarest afin de rencontrer mes camarades et de continuer le voyage. Pour la première fois, j'ai traversé en train le pays : 14 heures de voyage ! Trop long, trop ennuyant, surtout parce que j'étais impatient d'arriver, de représenter mon pays et d'apprendre de nouvelles choses en ce qui concerne la rédaction d'une revue.

23 novembre. Nous nous sommes rencontrés tous, émus et confus, devant le Ministère de l'Education Nationale et de la Recherche Scientifique pour obtenir le cachet qui nous donne la permission de continuer notre voyage à Sofia. Après l'avoir reçu, nous sommes montés dans la voiture, notre « maison » les heures longues qui nous séparaient encore de notre destination. Vers midi, le même jour, nous sommes arrivés à l'hôtel, enfin. Après l'avoir reçu, nous sommes montés dans la voiture, notre « maison » les heures longues qui nous séparaient encore de notre destination. Vers midi, le même jour, nous sommes arrivés à l'hôtel, enfin.

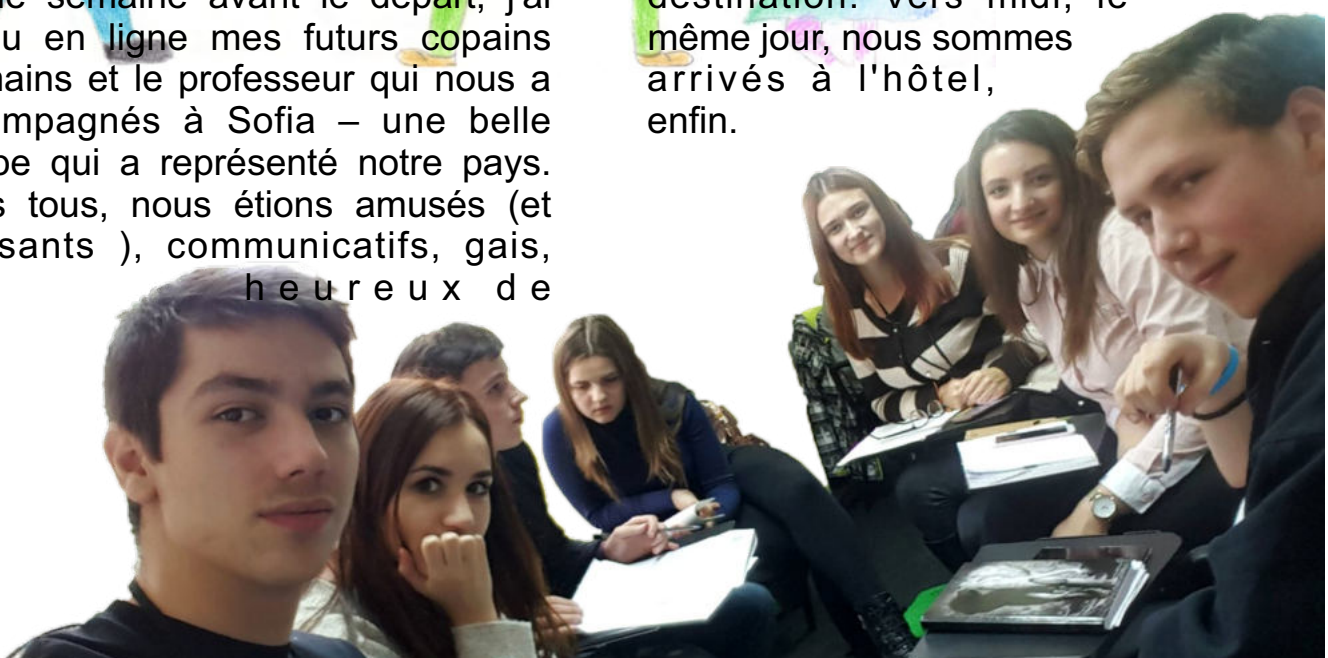

chez les Bulgares

Vasile Marian Babici et la délégation roumaine

Arrivé, logement, bagages, chambres, fatigue, faim... l'atmosphère a changé: nous riions, nous disions des blagues, nous chantions et tout cela avec beaucoup de joie.

Nous sommes sortis visiter le centre historique de la capitale bulgare. Il y avait beaucoup de boutiques pleines de souvenirs qui nous attiraient.

Ce qui m'a paru évident chez les bulgares, c'était le fait qu'ils étaient toujours prêts à t'aider, toujours très gentils, très aimables !

Le soir, après le dîner, nous avons préparé un petit moment artistique, représentatif pour notre pays. Presque toute la nuit nous avons chanté, nous avons fait des blagues et nous avons dansé. A la fin de cette journée, nous étions totalement épuises mais tout ce qui comptait à ce moment-là, c'était le fait que, nous, des inconnu, avons réussi d'organiser ensemble quelque chose d'intéressant et de beau.

24 novembre. Un jour très différent. De nouveaux lieux, de nouvelles personnes, une nouvelle nourriture, une autre vision de la vie, beaucoup de provocations… Si je devais résumer, je dirais : gens, endroits, activités - oui, nourriture – pas mal, mais moi, vous savez, excusez-moi!

8h. On est parti vers le Lycée 35 « Dobri Voinikov » Sofia, où nous avons été reçus chaleureusement par les professeurs et les élèves, qui ont été très enthousiastes.

9h. La cérémonie d'ouverture du forum a eu lieu, on a écouté un fragment de chaque hymne national de chaque pays. Ce moment était l'un des plus beaux de ma vie, sincèrement: à ce moment-là, j'étais fier, encore une fois, que je suis Roumain ! Après, on a écouté la chorale du lycée, suivi des discours de M. Aleksander Savov, le représentant du Ministère d'Education Nationale, et de Mme. Rennie Yotova, responsable CREFECO, qui nous ont adressé leurs messages de bienvenue.

La troupe du théâtre du lycée a joué le spectacle « Sous Contrôle ». Et après toutes ces activités, on a visité la cathédrale « Aleksandre Nevski » qui a été vraiment sublime.

14h. Les ateliers ont commencé et nous avons été organisés en deux grandes équipes: la première équipe a été coordonnée par M. Sébastien Langevin, le rédacteur en chef de la revue « Le français dans le monde ». Il nous a expliqué comment on doit rédiger un article de presse. Cet atelier a été très captivant et intéressant parce que j'ai appris des trucs que je ne savais pas et dont je me servirais dorénavant. C'est Antoine Pouly qui a animé le deuxième atelier. Il est photographe et journaliste. Lors de cet atelier, j'ai appris comment choisir les photos les plus adéquates et comment faire afin que la revue soit aussi attractive que possible.

Marian Vasile BABICI, 12e D

Concours de traduction poétique « Irina Mavrodin »

Ce concours, organisé par le Lycée National « Unirea » de Focșani, Vrancea, s'adresse aux lycéens qui aspirent au titre de traducteur. Les organisateurs ont choisi deux textes poétiques qui n'ont pas été traduits en roumain.

Jacqueline Goguet, la poète proposée pour cette première édition du concours, est l'auteur du recueil de poésies « Vitraux et mosaïques » et du volume « Pour l'Égypte ».

Le jury du concours est formé de professeurs de roumain et de français. Le président du jury est M. Ion ROȘIORU, écrivain, traducteur, critique littéraire, membre de l'Union des Écrivains Roumains.

Les meilleures traductions seront publiées à la fin de cette année scolaire dans la revue du Lycée National « Unirea » de Focșani, Vrancea, « REVISTA NOASTRĂ ».

Le Lycée National « Mihai Eminescu » de Baia Mare a été représenté à ce concours par une trentaine d'élèves, coordonnés par : Rodica MONE, Ramona ASTALÂȘ, Maria CIUMĂU, Delia MUREȘANU, Mihaela POPAN, Mirela ARDELEAN et Nicolae WEISZ.

Voici notre sélection ! Les autres traductions seront publiées dans la revue francophone de notre lycee, « Le Voyageur francophone ».

Stèle
Jacqueline GOGUET

Arrête-toi passant! que propice à son ombre
L'enfant Septentrion reconnaisse un ami.
Que son nom ne soit pas le jouet de l'oubli :
De son trop bref destin tu peux compter le nombre.

De son jeune talent qu'un souvenir adombre
Imagine la danse où d'un rythme averti,
Dans l'antique théâtre, il traçait ébloui
Par une âcre lumière un mouvement qui sombre

Dans le néant… Bientôt vient la mort de son aile
Le frôler puis l'emporte - Écoute maintenant
Si ses mânes heureux rôdent près de la stèle ?

En son éternité danse-t-il ? Ou,dormant,
Se sent-il balancé par un doux bruit de palmes?
Ou, des vagues bercé de leurs murmures calmes?...

Piatră de mormânt
Traducere de Alexandra CRISTIAN,
clasa a XII-a D

Oprește-te, trecătorule! Fie ca pruncul Nordului
Asemenea umbrei sale un prieten să recunoască
Fie ca numele său pe veci să dăinuiască
Căci mult prea puține fost-au zilele lui

Talentul său rămâne o amintire tulburătoare
Imaginați-vă dansul sau ritmul sporit
În anticul teatru el contura umbrit
O mișcare năucitoare printr-o lumină pătrunzătoare

Moartea înaripată de grabă te poartă în uitare
Cu o atingere ușoară te-a luat cu ea-Asculta acum
Dacă cumva spiritul ei dă târcoale pietrei funerare?

Oare în a sa eternitate el dansează? Sau dormind
Se simte legănat de un blând sunet de lauri?
Sau de-al mării lin sunet de valuri?

Automne
Jacqueline GOGUET

Sur la muraille de la tour
Le soleil d'octobre agonise,
Royal automne est alentour ;
Dans les branches souffle la brise.

La nature est plus belle ici:
Les feuilles jonchent les allées,
Tapis d'or où les pas aussi
Empruntent des traces ailées.

Royal automne est alentour:
Il met de l'or dans le feuillage
Et de la pourpre tour à tour,
Laissant un splendide sillage…

Le soir descend mystérieux
Car la nature fraternise:
À l'horizon silencieux
Le soleil d'octobre agonise.

Toamna

Traducere de Flaviu MUREȘANU, clasa a XI-a C

Pe-al turnului puternic zid de apărare
Soarele lui octombrie zace în agonie,
Toamna grandioasă, natura împresoară
Și briza printre ramuri lin adie.

Aici natura-i mai frumoasă:
Peste alei frunzele sunt răsfirate,
Covoare de aur în care pașii lasă
Și ei niște urme înaripate.

Regeasca toamnă ne-nconjoară:
Ea toarnă aur peste crengile-nfrunzite
Și purpură, apoi tot ea presară
Lăsând în urmă-i dâre neasemuite.

Seara coboară plină de mistere
Căci natura fraternizează:
La orizontul cel închis în tăcere
Soarele de octombrie agonizează.

PREMIUL I

EXACTITATEA ŞI ACURATEŢEA TRADUCERII : Alexandra CRISTIAN
(profesor coordonator Rodica MONE)
CREATIVITATE ŞI POETICITATE : Flaviu MUREŞANU
(profesor coordonator Ramona ASTALÂȘ)

PREMIUL III

EXACTITATEA ŞI ACURATEŢEA TRADUCERII: Eduard POP
(profesor coordonator Maria CIUMĂU)

MENŢIUNE DE ONOARE

Mălina CUDRICI (profesor coordonator Mirela ARDELEAN)
Florina MICLE (profesor coordonator Delia MUREȘANU)

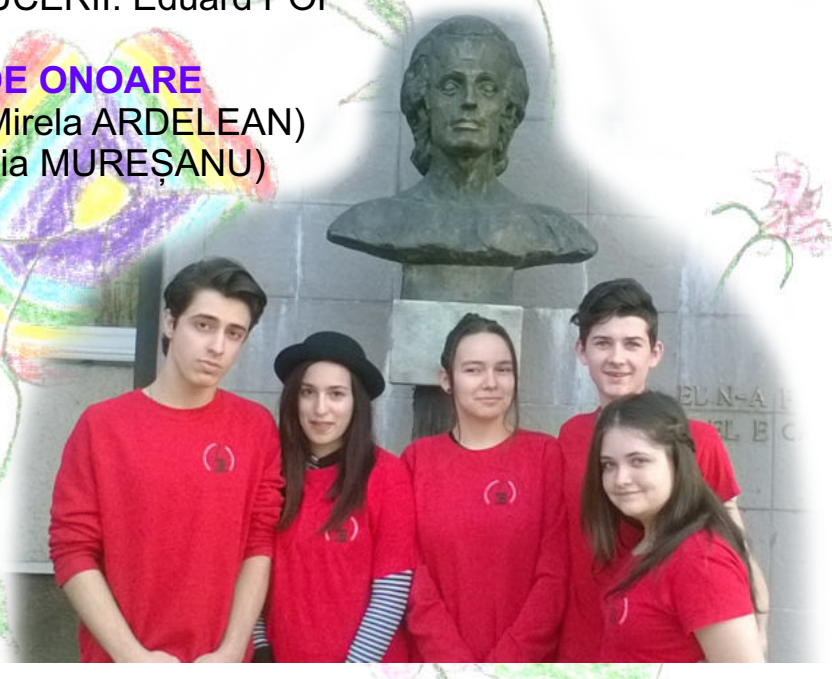

DSD im „Eminescu”

prof. Romina Fischer, prof. Gabriela Pop

Seit 2014 gehört unser Nationalkolleg zu der großen Familie der PASCH - Schulen und seit 2016 dürfen hier DSD I und DSD II Prüfungen organisiert werden. Die Initiative „Schulen: Partner der Zukunft” vernetzt Schulen weltweit und ermöglicht Schüleraustausche, Teilnahme an internationalen Wettbewerben und Fortbildungen für Lehrkräfte. In DSD-Schulen wird das Deutsche Sprachdiplom angeboten.

Was sollte man über DSD wissen?

-DSD ist mehr als eine Sprachprüfung. Schwerpunkte der Vorbereitung sind systematischer Kompetenzenaufbau, aktiver Umgang mit Texten, Entwicklung der Schreib- und Sprachkompetenzen, Integration landeskundlicher Elementen, Arbeit nach Prinzipien des Projektunterrichts

-alle vier Teilfertigkeiten (Leseverstehen, Hörverstehen, schriftliche Kommunikation, mündliche Kommunikation) werden geprüft

-die Prüfung wird auf zwei Niveaustufen geteilt: DSD I gilt für A2/ B1, bzw. DSD II für B2 / C1

-das Diplom wird weltweit anerkannt und ist von großem Vorteil sowohl für das Studium in Deutschland als auch im weiteren Berufsleben

-die Vorbereitungsstunden und die Prüfung sind kostenlos

Im Schuljahr 2015-2016 haben 11 unserer SchülerInnen an den DSD-Prüfungen teilgenommen und haben folgende Ergebnisse erzielt:

-Niveaustufe A2 : Godenka Simona, Osan Ionut

-Niveaustufe B1 : Berar Norbert, Daczer Diana, Herman Monika, Sirbu Gabriel, Tomse Lavinia, Tatar Melinda, Contiu Cristina, Toth Brigitta

-Niveaustufe C1 : Ghisa Alexandra

Wir hoffen, dass ihre erfolgreiche Leistung als Anregung für andere Schüler dienen wird und dass es für immer mehr Schüler ein Ziel wird, das DSD zu absolvieren.

Interview mit Tim Schlösser, Freiwilliger aus Deutschland

Die SchülerInnen der Klasse 9 G hatten im Deutschunterricht die Möglichkeit, sich mit Tim Schlösser zu treffen. Sie haben ihm ein paar Fragen gestellt, um ihn ein bisschen besser kennenzulernen.

Lieber Tim, du bist seit drei Monaten in Baia Mare. Gefällt es dir hier ?

Ja, es gefällt mir. Ich mag vor allem das alte Zentrum und die vielen Parks.

Hast du die Stadt schon besucht?

Ich habe nicht alles gesehen, aber das meiste. Ich war auch schon auf den Bergen um die Stadt herum und es hat mir auch sehr gefallen.

Was magst du in Rumänien?

Ich mag die schönen Städte wie Timisoara, Sighisoara oder Sibiu, die Landschaften und die Mentalität der Menschen, die sehr aufgeschlossen sind. Vom Essen her schmecken mir Sarmale und Plăcintă gut.

In welcher Stadt wohnst du?

Ich wohne in Baden-Baden, das liegt in Baden – Württemberg. Es ist eine sehr kulturelle Stadt; es gibt mehrere internationale Festivals und Events. Die Quellen und Bäder sind berühmt und daher kommt auch der Name. Außerdem gibt es sehr viele Parks und drumherum Berge.

Welche Schule hast du besucht?

Ich habe ein Musikalisches Gymnasium der Kirche besucht. Ich hatte Musik und Englisch als Leistungskurse und habe im Orchester und Theater gespielt.

Welche Musik hörst du gern?

Ich höre viele sehr verschiedene Musik-Richtungen, das reicht von Klassik / Jazz zu Pop-Musik. Tja, und ich spiele zwei Instrumente, und zwar Klavier und Waldhorn.

Hast du Geschwister?

Ja. Ich habe einen Bruder, der zwei Jahre älter als ich ist.

Hast du einen besten Freund?

Ja. Meinen Mitbewohner Tejan aus Nepal und auch zu Hause habe ich eine.

Welches ist dein Lieblingstier?

Meine Lieblingstiere sind Hunde. Ich mag es mit ihnen spazieren zu gehen oder zu spielen.

Was machst du in deiner Freizeit?

In meiner Freizeit mache ich Sport, lese oder schaue Serien. Generell bin ich aber gerne draußen und treffe mich gerne mit Freunden. Ich reise auch sehr gerne. Ich bin ein sportlicher Typ, ich spiele Fußball, ich jogge, fahre Rad, schwimme und fahre Ski.

Wo möchtest du weiter leben und was möchtest du studieren?

In Zukunft möchte ich in Deutschland leben, weil das meine Heimat ist und ich mich dort wohl fühle. Ich möchte auch studieren, bin mir aber noch nicht ganz sicher was. Vielleicht Psychologie, mal schauen.

Il multiculturalismo

Il multiculturalismo , termine nato negli anni 80 , identifica una società , formata da più culture incredibilmente differenti tra loro , convivono matenendo la propria Identità.

Come tutte le cose c'è un pro e un contra , ed il multiculturalismo non è escluso , la “preservazione “ di una cultura , delle stradizione , e delle sue tradizione , e delle sue ideologie è un diritto che ogni società merita e dovrebbe averlo .Nonostante io consideri che la natura umana è discriminatoria , certo , questo non significa che ogni essere umano sia razista, ma per un'uomo occidentale , che vede la presenza di un uomo musulmano ne è “intimorito”, possimo dire anche cosi, ma perché,è una caratteristica umana essere spaventati da ciò che non conosciamo , ma allo stesso tempo ne siamo attratti , ma purtroppo molte persone ,reagiscono con ostilità o non conoscono ,e ciò crea divergenze tra le varie comunità.

Una società multiculturale ,è una società ,pacifica , dove le varie comunità , religioni , ecc , non sono in contrasto , quindi una società dove un prete beve un caffè insieme ad un suo amico musulmano o un uomo etero abbia una conversazione normale. Ma quello che sto dicendo , può sembrare diverso dal termine ad inizio , quindi perché , il termine non e del tutto corretto ,mentre il termine più corretto sarebbe , il rapporto che c'è fra la gente , purtroppo non a tutti dei casi ,nella maggioranza dei casi , le comunità vivono in un mondo isolato dagli altri creando quartieri solo per una certa etnia ,come Chinatown a New York City.

In conclusione considero il multiculturalismo , un ragno poco concreto ,ma comunque realizzabile , nonostante molte volte due culture non vanno d'accordo , non è impossibile che sia una relazione fra di loro .

Elev : Mattia Mazzucchelli, XI E
Profesor : Gabriela Magurean

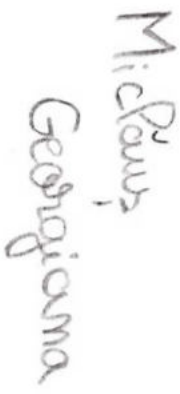

L'educazione multiculturale

L'educazione multiculturale corrisponde al terzo pallo dell'educazione in generale : l'occasione di vivere insieme agli altri .

L'educazione multiculturale promuove la toleranza di accettare e capire il rapporto con me –l'altro e il termine di straniero , riconoscere e rispettare le differenze culturale valorificando positivamente le relazioni di ugualianza tra uomini e non applicando le estreme superiori o interiori .Ma presuppone la promozione di una politica scolastica che permette un'occasione di ugualianza per un educazione e delle strategie per valorificare le differenze culturale per trasformare in delle risorse pedagogice

La scuola è il principale spazio dell'insegnamento della cultura e per l'apprezzamento della diversità , nota distinta per la cultura di ogni individuo sociale participante .

Le scuole devono ricevere tutti i bambini , senza nessuna differenza , guardando la condizione loro fisica , intellettuale , sociale , emozionale o linguistica .Questi si riferiscono anche ai bambini con le disabilità, oppure quelli che lavorano, i bambini che . appartengono ad una popolazione nomade , oppure i bambini delle strade .

Quindi dobbiamo accettare tutti i nostri compagni di scuola senza creare delle differenze perché siamo tutti uguali.

Elev :Baiesu Andrada, cls.XI A
Profesor:Magurean Gabriela

Hávamál – Vikingernes gamle ordspråk
CHÁVAMÁL- SPUSELE

Profesor Coordonator: Cristina Vișovan

Nordisk kultur er kjent i verden på grunn av de nordiske gudene (som var trodd å tilby beskyttelse), av de hellige ritualene og mer enn annet også på grunn av de berømte vikingkampene og hederen de brakte til de som vant. Men få mennesker vet at vikingerne hadde en etiskkode som vi kan lese om i de skriftlige kildene som er bevart fra middelalderen, eddadiktene. Disse dikt hadde didaktisk formål og de ryster det falske bildet som umenneskelige bøller som vikingerne ofte assosieres med.

Hávamál, som er også kalt "Nordens visdom", tilbyr oss et unikt perspektiv av den hedenske verden rundt år 700-900 e.Kr. Selv om den var skrevet for mer enn tusen år siden, er den fortsatt gyldig fordi betydningen av de begrepene som den inneholder, respekt og visdom, har ikke endret seg så mye over tiden. På samme måte er livets viktigste egenskaper de samme som på den tiden da diktet ble skrevet ned: mennesket som har ild, et syn mot sola, helse og integritet er bedre plassert enn mennesket som lever for å imponere de andre gjennom et rikelig liv.

Ingen kan ta livet av et slikt menneske. Selv om tiden er forbigående, vil hans rykte aldri dø.

Fe døyr,
frendar døyr,
ein sjølv døyr òg,
men rosande ord
vil aldri døy
om den som gjer godt.

Disse ord har en like stor betydning for nordmenn som de vediske skrifter har for hindu eller de homeriske dikt for greker. Diktene er så forskjellige og komplekse at de har vært kilde til andre verk så vel som til moro for mange generasjoner. Derfor representerer Hávamál den visdommen som fungerte som vikingernes moralstøtte i deres lange sjøreiser. På samme måtte har disse gamle ordtak ofte vært sammenlignet med de fra den eldgamle kinesiske boken "Tao" ("Veien") som også kalles for "Østens visdom" mens Hávamál er også kjent som "Nordens visdom".

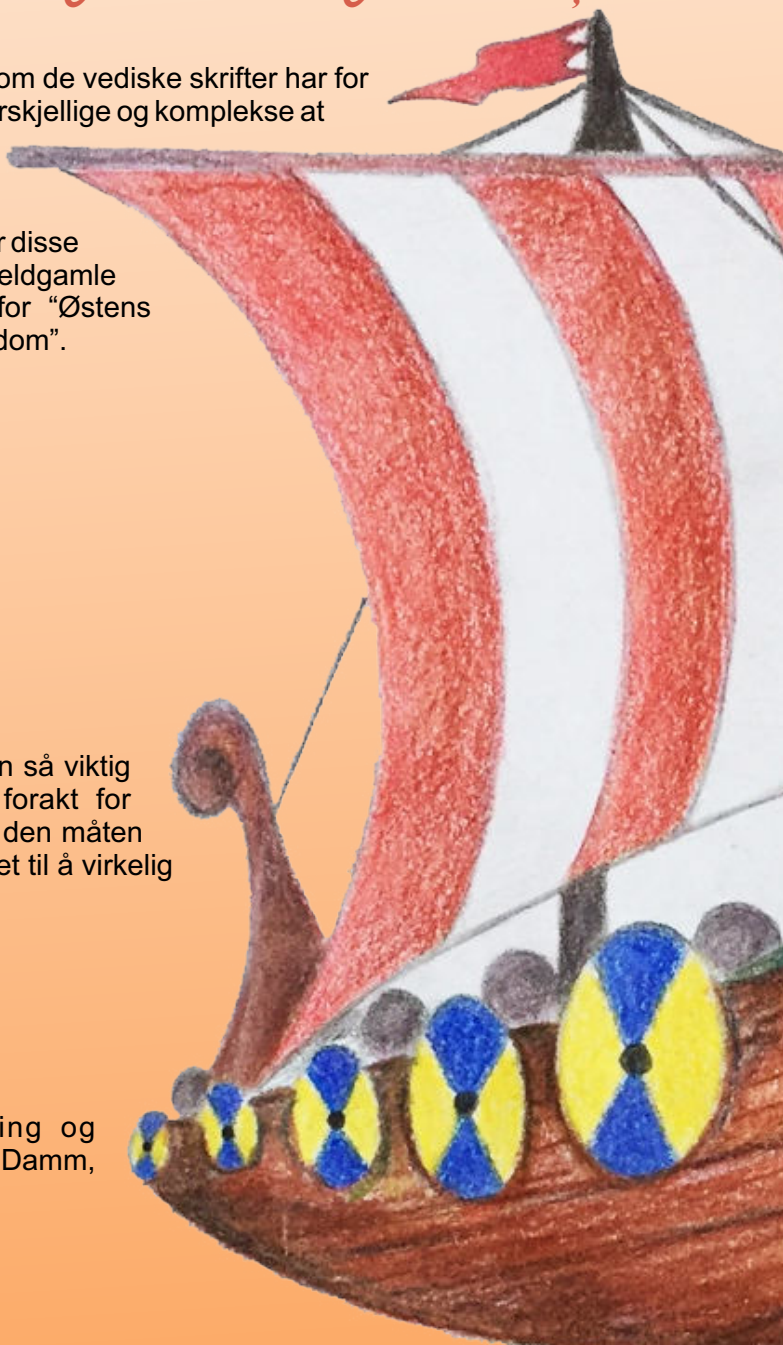

Det er 'kje så gildt,
Som godtfolk seier
å få i seg flust med øl.
For hugfestet minkar
di meir ein drikk
og vitet renn vekk.
Førstemann
på føter lyt han
som røva vil folk eller fe.
Sjeldan liggjande ulv
får lammelår,
sovande mann sjeldan siger.

Kanskje denne hedenske filosofien har aldri hatt en så viktig beskjed som i våre dager, når vi bemerker mer forakt for menneskehet og natur enn beundring og respekt. På den måten representerer Hávamál en visdomsoase og en mulighet til å virkelig kjenne vikingernes mystiske verden.

Den vare gjesten
som til kveldverd kjem
lyttar og seier lite.
Øyro høyrer
og augo ser,
set sig klokt inn i stoda.

(Versene er hentet fra Edda-dikt. Gjendikting og kommentarar av Knut Ødegård, Band 1, Cappelen Damm, Oslo, 2014, p.81,85,115,127)

STRAVECHI ALE VIKINGILOR

Cultura nordică e recunoscută la nivel global datorită zeităților specifice, care se credeau a oferi protecție, a ritualurilor sacre și, mai presus de toate, a gloriei în război și faimoaselor lupte vikinge. Puțină lume știe, însă, de existența unui cod etic, a unor poeme de natură didactică, care zdruncină stereotipul de brute inumane cu care sunt adesea asociați vikingii.

Hávamál sau "înțelepciunea nordului" ne oferă o perspectivă unică a lumii păgâne a anilor 700-900 d.Hr. Deși a fost scrisă acum mai bine de un mileniu, este încă de actualitate, întrucât sensul termenilor respect și înțelepciune nu s-a schimbat atât de mult de-a lungul timpului. De asemenea, calitățile esențiale vieții sunt la fel ca pe vremea când Hávamál a fost scrisă: omul care are parte de foc, vedere spre soare, sănătate și integritate e mai bine situat decât cel care trăiește pentru a-i impresiona pe cei din jur printr-o viață îmbelșugată. Nimic nu-i va mai putea lua unui asemenea om viața, deși timpul e efemer, reputația acestuia nu va muri niciodată.

Elev: Goilean Denisa, cls. a XI-a C

"Bovinele mor
neamurile mor
toți oamenii sunt mortali.
Cuvintele de laudă
nu vor pieri vreodată
și nici un nume nobil"

Aceste cuvinte au o însemnătate pentru nordici la fel de mare ca Vedas pentru hinduși și poemele homerice pentru greci. Scrierile acestea sunt atât de variate și complexe încât au fost o sursă de inspirație și delectare pentru generații întregi, și încă este. În acest sens, Hávamál reprezrezintă înțeleciunea care a servit ca suport moral pentru vikingi pe parcursul călătoriilor lungi pe mare. De asemenea, aceste zicale străvechi au fost adesea comparate cu cele din antica carte chinezească "Tao" ("Calea") care se mai poate numi și "înțelepciunea estului", la fel cum Hávamál e numită "înțelepciunea nordului".

"Berea
a fost prea des
lăudată de poeți.
Cu cât bei mai mult
cu atât mai puțin sens
face mintea ta despre lucruri."
"Trezește-te devreme
dacă vrei
viața sau pământul altui om.
Nici un miel
pentru lupul leneș.
Nici o bătălie câștigată din pat."

Probabil această filosofie păgână nu a avut niciodată un mesaj mai important decât în zilele noastre, când se remarcă mai mult dispreț pentru umanitate și natură decat admirație și respect. Astfel, Hávamál reprezintă o oază de sapiență și o oportunitate de a cunoaște în profunzime universal mistic al vikingilor.

"Musafirul precaut
care vine la masă
vorbește cu moderație.
Ascultă cu urechile
învață cu ochii.
Acesta este vânătorul de înțelepciune."

(Versurile au fost traduse din limba engleză în limba română după Hávamál, Sayings of the Vikings, Translated by Björn Jónasson, Gudrun Publishing Ltd., London, 2014, p.24,29,73,88)

Valores eternos de la

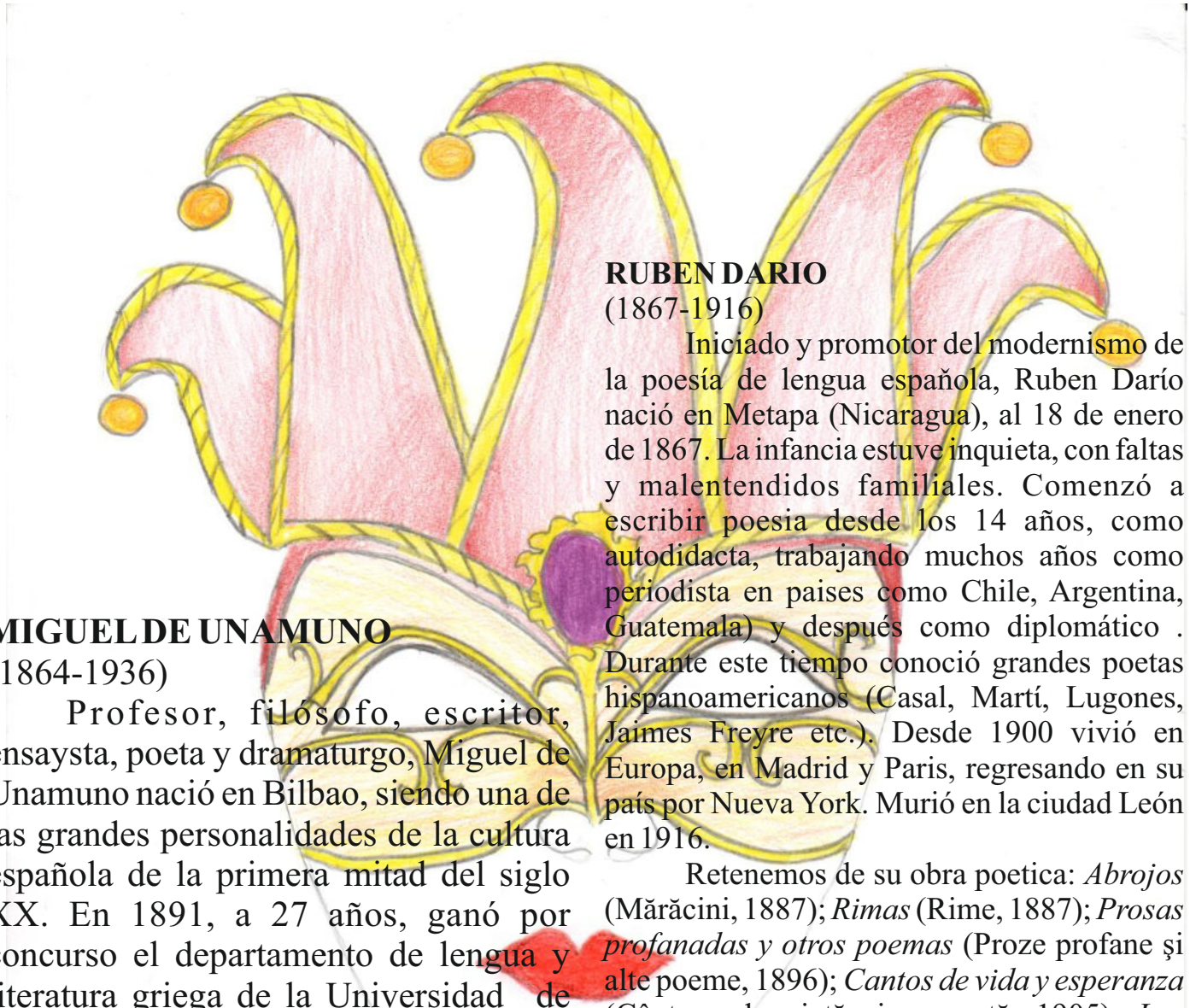

MIGUEL DE UNAMUNO
(1864-1936)

Profesor, filósofo, escritor, ensaysta, poeta y dramaturgo, Miguel de Unamuno nació en Bilbao, siendo una de las grandes personalidades de la cultura española de la primera mitad del siglo XX. En 1891, a 27 años, ganó por concurso el departamento de lengua y literatura griega de la Universidad de Salamanca, donde quedó toda la vida. Rector de esta Universidad desde 1901. Debido a su actitud antimonarquica, entre 1924-1930 estuve exilado en Francia, a Paris z Hendaya, y después en Hendaya y las Islas Canarias, en Fuenteventura.

Obra poética: Poesías (Poezii, 1907); *Rosario de sonetos líricos* (Florilegiu de sonete lirice, 1910); *El Cristo de Velásquez* (Cristul lui Velásquez, 1920); *Teresa* (1923); *De Fuerteventura a Paris* (1925); *Romancero del destierro* (Cançonierul exilului, 1928).

RUBEN DARIO
(1867-1916)

Iniciado y promotor del modernismo de la poesía de lengua española, Ruben Darío nació en Metapa (Nicaragua), al 18 de enero de 1867. La infancia estuve inquieta, con faltas y malentendidos familiales. Comenzó a escribir poesia desde los 14 años, como autodidacta, trabajando muchos años como periodista en paises como Chile, Argentina, Guatemala) y después como diplomático . Durante este tiempo conoció grandes poetas hispanoamericanos (Casal, Martí, Lugones, Jaimes Freyre etc.). Desde 1900 vivió en Europa, en Madrid y Paris, regresando en su país por Nueva York. Murió en la ciudad León en 1916.

Retenemos de su obra poetica: *Abrojos* (Mărăcini, 1887); *Rimas* (Rime, 1887); *Prosas profanadas y otros poemas* (Proze profane şi alte poeme, 1896); *Cantos de vida y esperanza* (Cântece de viaţă şi speranţă, 1905); *Los cisnes y otros poemas* (Lebedele şi alte poeme, 1905); *Oda a Mitre* (Odă pentru Mitre, 1906); *El canto errante* (Cântecul rătăcitor, 1907); *Poemas de otoño y otros poemas* (Poeme de toamnă şi alte poeme); *Canto a la Argentina y otros poemas* (Cântecul Argentinei şi alte poeme, 1914).

Poesia Hispana

Traducere după Darie Novăceanu
Profesor: Groșan Adelina

RAMON DEL VALLE-INCLAN (1869-1936)

Escritor, dramaturgo z poeta español. Nació a Villanueva de Arosa (Pontevedra) en 1869. Desde muy joven vivió en Mexico, estableciéndose en Madrid en 1895. Murió en Santiago de Compostela en 1936.

Obra poética: Aromas de leyenda (Parfum de legendă, 1907); *La pipa de Kif* (1919) y *El pasajero* (Pasagerul, 1924).

ANTONIO MACHADO (1875-1939)

Uno de los grandes poetas españolas del siglo XX. Nacióen Sevilla. Profesor de francés en Soria, Baeza y Segovia. Miembro de la Academia Regal Española, 1927. Cuando empezó La Guerra Civil de 1936, se muda a Valencia, y después en Francia, a Collioure, donde murió en el verano del año 1939.

Obra poética: Soledades (Singurătăţi, 1903); *Soledades y otros poemas* (Singurătăţi şi alte poeme, 1907); *Campos de Castilla* (Câmpiile Castiliei, 1912); *Páginas escogidas* (Pagini alese, 1917); *Poesías completas* (Poeyii complete, 1917); *Nuevas canciones* (Cântece noi, 1924).

MANUEL MACHADO (1874-1947)

Poeta y dramaturgo español, nacido en Sevilla. Es hermano de Antonio Machado. Fue periodista, crítico de teatro, dramaturgo, poeta, bibliotecario de la Universidad, del Archivo y del Museo Municipal de Madri. En 1938 fue elegido miembro de la Academia Regal Española.

Obra poética: Alma (Suflet, 1900); *Caprichos* (Capricii, 1905); *El mal poema* (Poemul rău, 1909); *Apolo* (1911); *Cante hindo* (Cântec bătrânesc, 1912); *Canciones y dedicatoias* (Cântece şi dedicaţii, 1915); *Sevilla y otros poemas* (Sevilia şi alte poeme, 1918); *Ars moriendi* (1921); *Poesía (opera omnia lírica)* (1924).

La Tierra

La Tierra es un planeta del Sistema Solar que, al igual que otros planetas, gira
alrededor del Sol. Pero no es un planeta cualquiera; es el planeta en el que vivimos,
y el único en el que sabemos que hay vida.
Estudiar las características de la Tierra, las formas de representarla y la manera
de orientarse en ella es fundamental para conocer el lugar en el que habitamos.

1. Un planeta con vida en el Sistema Solar

La Tierra es el único planeta del Sistema Solar en el que existe
la vida. Las características que la hacen posible son las siguientes:

Una temperatura moderada. La Tierra se encuentra a una
distancia apropiada del Sol: si estuviese más cerca o más
lejos, la vida sería imposible, porque haría demasiado calor
o demasiado frío.

La existencia de la atmósfera. Se trata de una capa gaseosa
que impide que nuestro planeta se caliente o se enfríe
demasiado. Además, los gases que contiene son imprescindibles
para la vida.

La presencia de agua líquida. Es una condición indispensable
para el desarrollo de la vida.
La vida en la Tierra se desarrolla en una zona llamada **biosfera**,
que es el espacio que envuelve por debajo y por arriba la superficie
del planeta.

2. Las capas externas de la Tierra

La parte externa de la Tierra está formada por tres capas:

La atmósfera. Es la capa gaseosa que rodea la Tierra. Está
compuesta principalmente por nitrógeno y oxígeno, y otros
gases en menor cantidad.

La hidrosfera. Es el conjunto de aguas que hay en el planeta:
océanos y mares, ríos y lagos, aguas subterráneas, hielos
y el vapor de agua que contiene la atmósfera.

La litosfera. Es la parte sólida y externa de la Tierra. Esta
capa está formada por los continentes y por los fondos de
los mares y océanos.
El Sistema Solar está formado
por el Sol y todos los astros que giran
a su alrededor, como los planetas.
La Tierra es un planeta muy
pequeño dentro del universo. Por
ejemplo, el Sol es un millón trescientas
mil veces más grande que la Tierra,
y solo en nuestra galaxia existen más
de 100.000 millones de soles.

y su representación

Solar

3. El movimiento de rotación de la Tierra

La Tierra se mueve permanentemente por el espacio. Realiza dos movimientos, el de rotación y el de traslación.

El movimiento de rotación es el giro de la Tierra sobre su propio eje. Nuestro planeta ejecuta un giro completo cada 24 horas, lo que da lugar a la **sucesión de los días y las noches**. En cada momento, en la mitad de la Tierra que recibe la luz del Sol es de día. En la otra mitad, donde la luz del Sol no llega, es de noche.

4. El movimiento de traslación de la Tierra

El movimiento de traslación es el desplazamiento de la Tierra alrededor del Sol. La Tierra tarda en dar una vuelta completa 365 días y 6 horas. Por eso, cada cuatro años se añade un día más al mes de febrero. Ese año se llama **año bisiesto**.

La posición de nuestro planeta con relación al Sol varía según la época del año. Por ello **se suceden las estaciones**.

En verano, los rayos del Sol caen de forma más directa sobre la superficie de la Tierra. Por eso es la estación más calurosa.

En invierno, los rayos del Sol llegan con mayor inclinación y dan menos calor. Por eso es la estación más fría.

En primavera y en otoño, los rayos solares bañan de manera similar los dos hemisferios. Son estaciones intermedias.

Cuando en un hemisferio es verano, en el otro es invierno; y cuando es primavera, en el otro hemisferio es otoño.

Profesor : Groșan Adelina

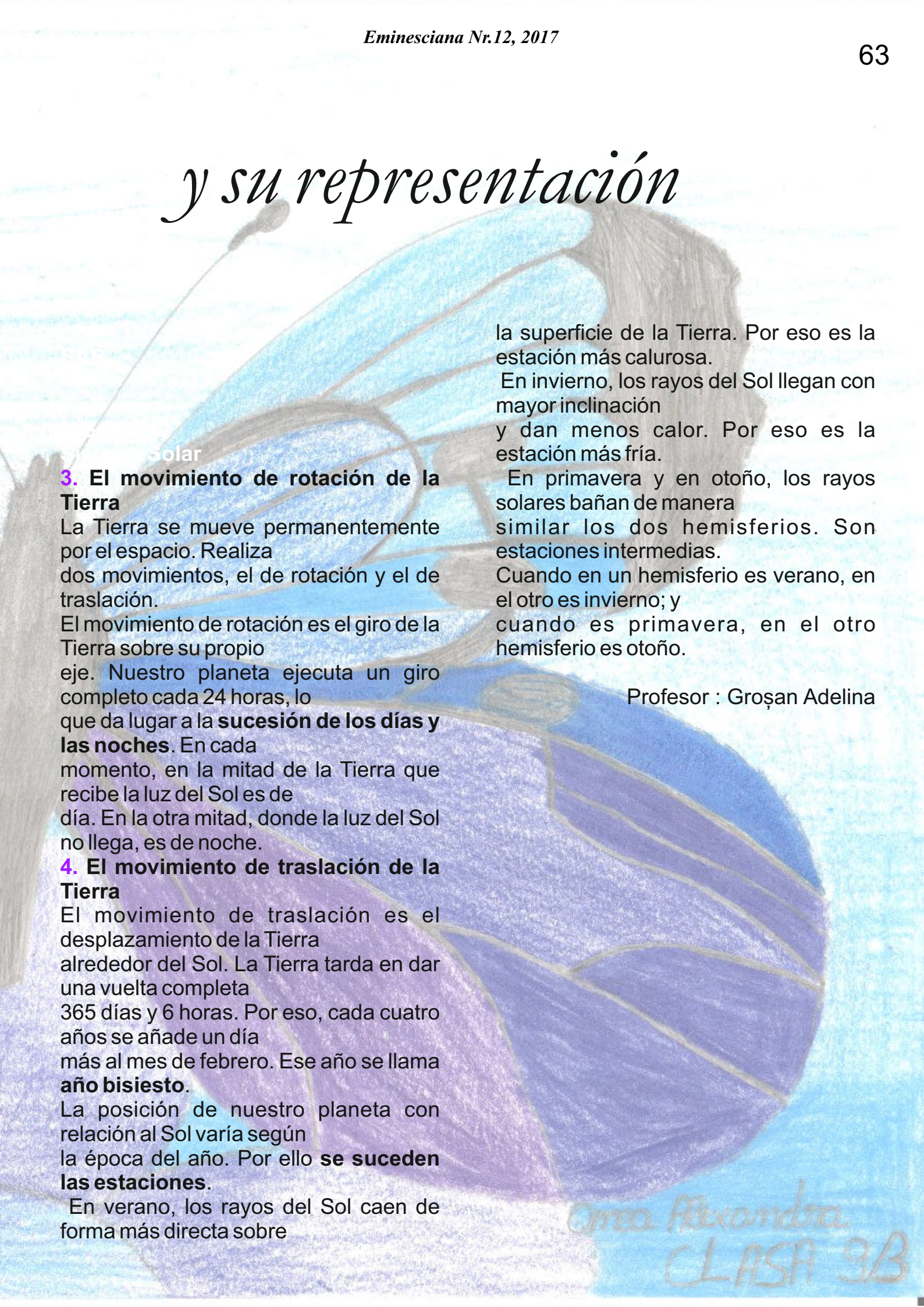

Pașii spre menținerea

CURĂȚAREA ȘI HIDRATAREA tenului este unul dintre cele mai importante ritualuri ale zilei, în special pentru fete. Tenul este oglinda oricărei fete, iar orice factor extern precum vântul, frigul sau poluarea poate fi dăunător pentru acesta. În momentul în care pielea începe să capete un aspect lucios observăm efectele negative ale agenților externi asupra tenului nostru.

Îndepărtarea celulelor moarte și a impurităților feței este ajutată și de exfoliante faciale, însă trebuie să avem grijă la calitatea acestora, unele fiind cu conținut din materiale dure (dioxid de siliciu, nisip fin), care înnăspresc pielea.

Se spune, că, deși femeile folosesc cele mai multe produse pentru ten și cheltuie o groază de bani pe ele, bărbații au tenul mult mai curat si hidratat prin simplul fapt, că ei se bărbieresc zilnic sau aproape zilnic, lama de ras îndepărtând stratul de celule moarte de la suprafața pielii, și în plus, ei nu folosesc machiaj, lăsând pielea să respire pentru mai mult timp.

DEMACHIEREA este procesul esențial de îngrijire a tenului. Este operațiunea de curățare a tenului. Pentru a avea un ten sănătos și catifelat, lipsit de coșuri, puncte negre sau chiar unele iritații ale pielii, trebuie să îi acordăm puțină atenție, iar demachierea este un lucru esențial în acest scop. Chiar dacă ocazional se mai întâmplă să dormim machiate, acest lucru nu este o tragedie, dar nu trebuie să devină o obișnuință.

Câteva sfaturi pentru o demachiere cât mai eficientă:

·Produsele de demachiere trebuie să fie alese în funcție de tipul de ten al fiecărei persoane;

·Demachierea trebuie făcută atât seara, cât și dimineața, deoarece, în timpul nopții, fața secretă sebum, care trebuie îndepărtat înainte de a aplica machiajul;

·Chiar dacă pe timpul zilei nu utilizăm machiajul, fața tot trebuie curățată, deoarece trebuie să înlăturăm praful și impuritățile depuse în timpul zilei;

·Pentru a efectua o demachiere corectă, nu trebuie să curățăm doar fața, ci și gâtul și decolteul;

·Demachierea trebuie să înceapă din zonele cel mai intens machiate, adică ochii sau buzele;

·Când demachiem, ochii trebuie să fim puțin mai atente, deoarece pielea este mai sensibilă, iar când îndepărtăm mascara, trebuie să o facem cu grijă pentru a nu leza genele;

·Următoarele zone, care vor fi curățate sunt obrajii, fruntea și bărbia;

·Demachierea se efectuează cu ajutorului unui produs destinat acestui lucru și cu dischete demachiante;

·Când ne demachiem, folosim mișcări circulare, iar după ce am terminat acest proces, clătim fața cu apă rece, pentru a îndepărta grăsimea lăsată de demachiant și pentru a o revigora.

După efectuarea unei demachieri corecte, tenul are nevoie să fie hidratat.

HIDRATAREA poate fi făcută fie cu diverse măști naturale fie cu creme hidratante. În paragraful, care urmează vă vom prezenta CELE MAI EFICIENTE MAȘTI NATURALE!

!! Atenție, alegerea cremelor hidratante este o problemă pentru majoritatea adolescenților, secretul este să citim indicațiile scrise pe cutie.Trebuie cumpărate în funcție de

unui ten sănătos

Vrei să ai un ten perfect și sănătos, dar nu ești dispus să arunci banii pe produsele scumpe? Este foarte simplu, trebuie doar să citești următorul paragraf !

Masca cu argilă, argila este pe cât se poate de ieftină, dar extrem de benefică pentru toate tipurile de ten,în special pentru tenul gras și cel predispus la acnee.

Gomajul cu bicarbonatul de sodiu - ideală pentru eliminarea punctelor negre, tot ce trebuie să faci este să amesteci o lingură de apă minerală dezacidulată cu o lingură de bicarbonat de sodiu.

Masca de avocado - ideală pentru ten deshidratat, modul de preparare al acestei măști este cât se poate de simplu: se pisează pulpa fructului cu câteva picături de ulei de măsline. Acest amestec se aplică pe față și se lasă să acționeze 15-20 de minute, după care se clătește cu apă .

Mască cu banană - benefică pentru tenul mixt, se amestecă o jumătate de banană cu un ou, o linguriță de miere si una de lapte, se aplică pe față și se lasă să acționeze 10 minute.

Masca cu albuș - este perfectă pentru îndepărtarea punctelor negre. Se amestecă albușul unui ou cu o linguriță de miere și câteva picături de ulei de măsline, masca se aplică și se lasă să acționeze în jur de 15 minute

O trusă cu minimum de produse adresate tinerelor care să acopere nevoile unui ten expresiv (cremă hidratantă, corector, mascara, balsam de buze, batiste umede și uscate).

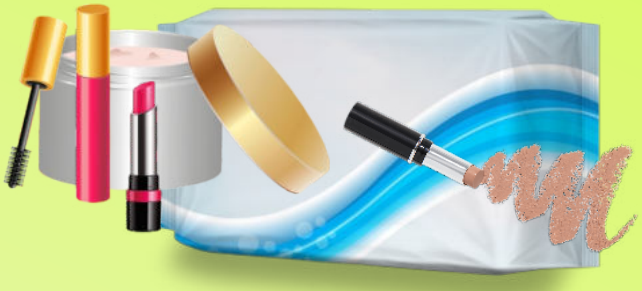

elevi: Bîrle Gabriela, Codreanu Iulia, Kiss Evelina, Pogar Evelin, Vinț Adina - clasa a XII-a G

insp. șc. prof. Duță Camelia Silvia
prof. Rad Lăcrimioara

O experiență deosebită

Proiectul de parteneriat internațional educațional ,, Călător prin Europa, valori locale, valori naționale, valori europene" a fost pentru noi, deopotrivă, provocare, cunoaștere, cultură și civilizație europeană, prietenie și experiențe frumoase. Unul dintre schimburile de experiență, a avut loc în perioada 16 – 18 decembrie 2016, sub coordonarea doamnelor profesoare Vasilescu Ileana, Cristina Rettegi (diriginta noastră) și Mureșan Ramona, în capitalele europene Viena și Budapesta.

Am pornit vineri dimineață la ora 3 , prima oprire pentru activități și vizite fiind la Budapesta. A trecut ceva vreme de când nu am mai vizitat Budapesta, dar a rămas un oraș la fel de minunat, cu o grămadă de locuri frumoase și oameni deosebiți. Prima destinație culturală și educațională a fost Facultatea de Business si Economia Turismului, care ne-a fost prezentată de doamna profesor Agnes Pall care predă limba engleză și limba spaniolă. Ne-au fost prezentate toate oportunitățile pe care această facultate le poate oferi. Este într-adevăr un loc care te poate ajuta să îți formezi cariera.

Croaziera pe Dunăre, la Budapesta, m-a impresionat mai mult decât mă așteptam. Extraordinar de mult mi-a plăcut arhitectura orașului Budapesta, care se putea observa de minune de pe vasul care ne plimba pe faimosul fluviu ce străbate 10 țări si 4 capitale europene. Să definești stilul acestui oraș este dificil deoarece dupa invaziile turcești, clădirile au preluat modelele arhitectonice si arhitecturale de peste tot din Europa. Combinația de stiluri mi-a trezit un sentiment familiar. Răsuflarea mi s-a tăiat la vederea clădirii parlamentului, în toata splendoarea ei.

Să trecem așadar la partea fascinantă, deoarece, nu am mai fost niciodată in Viena. Acum și pentru mult timp, Viena va fi de departe orașul meu de suflet. Aceasta s-a amplificat după toată experiența acumulată în cele două zile în care i-am vizitat minunățiile. Ceva specific perioadei în care am vizitat fosta capitală a Imperiului Austro-Ungar a fost Târgul de Crăciun, care te primea cu brațele deschise. Încă îmi pot aminti cu melancolie mirosul scorțișoarei care se vindea acolo sau cel al faimosului șnițel vienez. O surpriză plăcută a fost amabilitatea oamenilor de acolo , modul in care își tratează și respectă turiștii.

În a doua zi am vizitat Universitatea din Viena care în urmă cu doi ani a împlinit 650 de ani de la înființare, fiind cea mai veche universitate din spațiul german și a doua din Europa. Am intrat cu emoție… M-a învăluit energia specifică lăcașurilor culturale… Și acolo am fost întâmpinați de oameni speciali. Ghidul nostru, o domnișoară foarte amabilă, ne-a dezvăluit cu drag toată istoria care se ascunde în pereții impunătoarei clădiri. Un aspect pe care nu l-aș putea uita și care va rămâne mult timp in memoria mea, este prezența picturilor lui Gustav Klimt din incinta universității. Fiind o iubitoare de artă, operele de artă m-au impresionat profund. Toată arhitectura clădirii în sine este de nedescris, este greu în cuvinte... Facilitățile pe care acest loc cultural, istoric și educațional ți le oferă sunt nenumărate. În timpul turului am aflat numele unor absolvenți ai prestigioasei universități. Printre absolvenții care au adus schimbarea în această lume sunt Sigmund Freud (considerat a fi părintele psihanalizei iar lucrările sale introduc noțiuni precum inconștient, mecanisme de apărare, acte ratate și simbolistica viselor) și Erwin Schrödinger (laureat al premiului Nobel pentru fizică în 1933 si unul din părinții fizicii cuantice).

Un alt loc care era de mult pe lista mea "Locuri de vizitat" a fost Palatul Schönbrunn. Bucuria pe care am simțit-o în momentul în care am ajuns acolo a fost incredibilă. Daca ar fi sa aleg o cameră preferată din tot acel

palat ar fi de departe Sala oglinzilor, în care Prințesa Sisi își primea invitații pentru a le oferi momente deosebite. Când am intrat, pur și simplu m-am simțit ca o adevărată prințesă. Stilul rococco al clădirii m-a facut să mă îndrăgostesc peste cap de toata arhitectura și decorurile din interiorul clădirii. Impresionant este faptul că, în 1772 faimosul Wolfgang Amadeus Mozart a concertat pentru prima oară, în Sala Oglinzilor la vârsta de doar șase ani.

Primaria frumoasei capitale a Austriei, un alt vestigiu important de cultuă, este pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO. Am înteles cât de frumoasă și puternică este capitala Austriei.

În încheiere, aș vrea să mulțumesc doamnelor profesoare si întregului grup de elevi și să le transmit faptul că această minunată experiență mi-a extins orizonturile cunoașterii și mi-a dăruit multe provocări. Au fost niște zile extraordinare, care m-au făcut să realizez ca nu este nevoie să călătorești departe pentru a te simți divin și pentru a învăța lucruri noi ce te pot ajuta în viitor.

Bartha Karina, Clasa a X-a G
Profesori coordonatori:
Vasilescu Ileana, Rettegi Cristina

Colegiul Național "Mihai Eminescu" Baia Mare
Plan de școlarizare - an școlar 2017-2018

FILIERA TEORETICĂ PROFIL UMANIST

Specializarea FILOLOGIE

Subspecializările:

FILOLOGIE – 1 clasă
28 locuri

BILINGV ROMÂNĂ-ENGLEZĂ – 2 clase
56 locuri

BILINGV ROMÂNĂ-GERMANĂ – 1/2 clase
14 locuri

BILINGV ROMÂNĂ-SPANIOLĂ – 1/2 clase
14 locuri

BILINGV ROMÂNĂ – FRANCEZĂ – 1 clasă
28 locuri

Specializarea ȘTIINȚE SOCIALE

ȘTIINȚE SOCIALE– 2 clase
56 locuri

FILIERA VOCAȚIONALĂ PROFIL PEDAGOGIC

Specializarea EDUCATOR PUERICULTOR

EDUCATOR PUERICULTOR– 1 clasă
28 locuri

Pagină coordonată de
prof. Ramona Bencze
ing. Anca Alexan